LABDARÚGÁS

VB szám

Az 1:1-es félidő után itt dőlt el a mérkőzés. A 69. percben Amarildo (a kapus Schroiff mögött a földön fekszik) a védők között ügyesen emelte át a labdát a befutó Zito (4) elé, s a jobbfedezet felugorva, fejjel a bal felső sarokba továbbította. Kilenc perccel később Vava már csak „bebiztosította" a világbajnoki cím megvédését

VIII. évfolyam, 6. szám **Budapest, 1962. június** **Ára: 4 forint**

ÍGY KEZDŐDÖTT

„A VII. labdarúgó világbajnokságot megnyitottnak nyilvánítom" — mondja Jorge Alessandri, a Chilei **Köztársaság** elnöke

A VII. LABDARÚGÓ VB TÖRTÉNETE

Chile, 1962. május 30-tól június 17-ig

A lehető legrövidebben kifejezve, ez lapunk mostani számának tartalma. Magában foglalja idő szerinti sorrendben — naplószerűen — a világ legjobb labdarúgó válogatottjainak 19 napos chilei találkozóját, a megnyitóünnepségtől, a Jules Rimet Kupa átadásáig.

A világbajnoki szám megjelentetésével az volt a célunk, hogy az olvasók nem sokkal a FIFA és Chile zászlajának a santiagói stadionban történő levonása után tömör, képes összefoglalót kapjanak a labdarúgó sport nagy ünnepéről.

MÁJUS 30

Négy délamerikai győzelem

„A VII. labdarúgó világbajnokságot megnyitottnak nyilvánítom” mondotta Jorge Alessandri a Chilei Köztársaság elnöke, helyi idő szerint 14,30 órakor az őszi verőfényben úszó santiagói National stadionban. 77 000 néző örömteli ujjongását a várost környező, hóval fedett Cordillerák meredek sziklafalai verték vissza.

Ugyanebben az időben hasonló ünnepség zajlott le a másik három versenyszínhelyen: Aricában, Vina del Marban és Rancaguában, majd pedig 15 órától négy kezdőrúgással elindult bizonytalan útjára a résztvevők által előzőleg — súlyuk és merevségük miatt — annyit kritizált chilei sárga bőrlabdák.

És a mérkőzések így következtek egymás után.

Chile—Svájc 3:1 (1:1)

A chileiek fehér mezben, kék nadrágban, fehér lábszárvédővel, a svájciak piros mezben, fehér nadrágban és fekete sportszárban játszottak. A chileiek féltek a mérkőzéstől, az európai specialitástól, a svájci retesztől. S attól is, ha kikapnak, nemzeti gyász borul Chilére, ami pedig a VB teljes anyagi csődjét jelentette volna. Nem így történt, és a 3:1-es győzelem után egész Santiagó ünnepelt. Csak úgy harsogott a város utcáin „Chi, chi, chi, le, le, le, viva Chile” kiáltás. Pedig nehezen indult. A 44. percig nagyon jól zárt a svájci „szuper-retesz”, s jól védte Wüttrich góllját, az 1:0-at. Ekkor azonban L. Sanchez bombagólja a kiegyenlítést jelentette. A második félidő hangorkánjában szinte alig lehetett hallani a bírói sípszót, pedig ugyancsak elég gyakran szólt, a sok szabálytalankodás miatt. Már ekkor előrevetődött az egész VB izzó, forró légköre.

Az angol játékvezető: Aston, már ezen a mérkőzésen eléggé erélytelennek bizonyult, a FIFA ellenőr azonban nem figyelt fel eléggé tevékenységére, pedig ha megteszi, sok bajt megelőzhetett volna. (Chile—Olasz-

A magyar csapat érkezése Rengóba. Az érdeklődők gyűrűjében Kuharszki látható

ország...!) A chilei „kulcs" mindjobban nyitott a svájci „reteszben", s Ramirez, L. Sanchez újabb góljával eldőlt a mérkőzés.

Argentína—Bulgária 1:0 (1:0)

A VB-n tapasztalatlan bolgárok meglehetősen idegesen, kapkodva játszottak, ez eredményezte az argentínok győztes, s egyben a VII. VB első gólját.

A 4. percben Sanfilippo és Belen játszott össze, a balszélső átadása a tisztán álló Facundót találta, aki a tehetetlen Najdenov mellett a hálóba talált. Ez a gól egyébként a VB gólok folytatása is volt, hiszen a legutolsót a svédországi világverseny döntőjében a Brazília—Svédország találkozón Pelé rúgta, az utolsó másodpercekben, Zagalló átadásából Karl Svensson hálójába.

A bolgárok a mérkőzés folyamán sokat támadtak, de csak szögleteket és szabadrúgásokat értek el. Az argentínok keményen, helyenként durván védekeztek, és két bolgár játékos: Iliev és Diev is súlyosan megsérült. A találkozó végeredményben az argentínok sovány, dicsőség nélküli győzelmével végződött. Ez az általános vélemény alakult ki a találkozóról: a bolgároknak nagy pechjük volt, s a mérkőzés színvonala egyáltalán nem illett világbajnoksághoz.

Igy látta L. Sanchez-t, az első nap két gólt elért chilei balszélsőt „Dero" francia rajzoló

Escuti, a chilei kapus szorongatott helyzetben is megszerzi a labdát, a svájci csatárok elől

Uruguay—Kolumbia 2:1 (0:1)

Uruguay megszenvedett a győzelemért, ez volt sok tudósítás címe a mérkőzésről. Kolumbia rúgta egyébként a VB első 11-esét, s ezt a magyar Dorogi ítélte meg. Előnyét a közép-amerikai csapat a félidőig szépen meg is tartotta.

A második félidőben továbbra is levegőben lógott a meglepetés. A kolumbiaiak védelembe vonultak, jól őrizték kapujukat, azonban arra már nem tellett erejükből, hogy a kitűnő Cubillast és a balösszekötő Sasiát megakadályozzák a góllövésben és ezzel megforduljon az eredmény — az uruguayiak javára.

Brazília—Mexikó 2:0 (0:0)

Csaknem egy óráig nem esett gól. A világhírű brazil támadósornak nem ízlett a mexikóiak 5—2—3-as felállása. A mezőnyben szinte állandóan a világbajnok együttes játékosainál volt a labda, de amikor a mexikói védőfal elé jutottak, azon téglanagyságú rést sem találtak — még Pele sem. A második félidőben a brazil győzelmet jelentő két gól Pele nevéhez fűződik.

Pele két alakítása

Az 56. percben „a fekete gyöngy" nagyszerű cselekkel ment el a védőktől, s centiméterre pontos beadását Zagalló fejelte Carbajal hálójába.

A 72. percben Pelé a középvonalon kapta Zito átadását. Könnyedén futott el a védőktől, — mintha azok ott sem lettek volna — és a 16-osról küldött bombája után a mexikói kapus búsan szedte ki a labdát hálójából.

Érdekes egyébként a mérkőzés után született megállapítás: a brazil csapat sem sebezhetetlen, s benne egyedül Pelé jelenti a „rakétát".

A találkozó után Ignacio Trellez a mexikóiak edzője így vélekedett: az első félidőben alaposan megszorítottuk a brazilokat és azt hiszem ez sem megvetendő teljesítmény.

MÁJUS 31

Magyar, szovjet, csehszlovák győzelem

Magyarország—Anglia 2:1 (1:0)

Chilei 15,02 órakor, magyar idő szerint 20,02 órakor kezdődött a rancaguai csoport legnagyobb érdeklődéssel várt mérkőzése. Ez volt a magyar csapat bemutatkozása. Nagy becsvággyal, jó taktikával játszott a magyar együttes és már az első percekben jóval túltett hazai formáján. Inkább a magyar csapat támadott, mivel Rákosi kitűnő fedezésével kihúzta az angol rohamok „méregfogát" Haynest. S aztán Tichy 18 méteres bombalövése meghozta a magyar vezetést. Meglepetésre az erősen átázott talaj inkább a magyar játékosoknak ízlett. A 28. percben Leo Horn a mérkőzés holland játékvezetője új labdát kért, mivel a másik teljesen átnedvesedett, olyan volt mint egy spongya.

A második 45. perc is színvonalas volt. Az angolok 11-esből történt egyenlítése után sem tört le a magyar együttes, és Albert nagyszerű egyéni teljesítménnyel megszerezte a második gólt, ami a magyar győzelmet jelentette. A rajt jól sikerült és az angolok megállapítása ez volt: Magyarország továbbra is nehéz dió Angliának.

„A jobban inspirált magyarok ellen Angliának nem volt elég egy 11-es, írta a francia L'Equipe".

A magyar válogatott első mérkőzése előtt Svájc ellen edzőmérkőzést játszott és 5:0 arányban nyert. A mérkőzés előtt Honti György, Barcs Sándor (takarva), Baróti Lajos és Volentik Béla Karl Rappannal, a svájciak edzőjével megbeszélést tart

Képünkön a labda Fahrian kezébe pattan, Sivori már tehetetlen, Schulznak nem kell beavatkoznia, a gólveszély elmúlt

Olaszország—NSZK 0:0

Fontos mérkőzés volt a santiagói csoport továbbjutóinak szempontjából, hiszen Chilét, mint rendezőt, mindenki a következő fordulóba várta, s nagy kérdésként merült fel: ki lesz a második? Mindkét oldalon megerősítették a védelmeket, s ennek tulajdonítható azután, hogy pl. a VB előtt agyonreklámozott Rivera, Altafini, Sivori olasz belsőhármas szinte gólhelyzetet sem tudott teremteni. De nem volt eredményes a németek „csodacsatára" Seeler sem. Találó volt egyébként a mérkőzésről Munoznak, a Real Madrid edzőjének véleménye:

— Úgy látszik a labdarúgásban is olyan fordulat következett be, mint az ökölvívásban. A technika egyre kevesebbet számít, a lényeg az ütőerő. Sajnos ez azt hozza magával, hogy az ilyenforma küzdelmet mindkevésbé értékeli a közönség, hiszen oda van annak minden szépsége.

Ez a találkozó is felvetette azt a problémát, mit is akart a két csapat? És a válasz: 1 pontot, s aztán majd csak lesz valahogy.

Szovjetunió—Jugoszlávia 2:0 (0:0)

Ekkor még senki sem gondolta, hogy a szovjetek szép győzelmük ellenére sem jutnak a legjobb négy közé, a jugoszlávok pedig a döntőig „masíroznak".

Azonnal a szovjet csapat támadott, rövidesen hat eredménytelen szögletet ért el, egyetlen esemény: Meszhi a kapufát találta el. Nem boldogult egymással a két csapat az első 45. percben. Pedig a 32. percben úgy látszott, hogy a jugoszlávok megszerzik a vezetést. Skoblar egyedül állt Jasinnal szemben, hihetetlen erővel rá is lőtte a labdát, de a szovjet kapus, mintha a „végtelenből" tűnt volna elő, szögletre öklözte a borzalmas erejű lövést.

A második félidőben azután mégis csak eldőlt a mérkőzés sorsa. Ivanov megszerezte a vezetést az 54. percben, majd 5 perccel a mérkőzés végét jelző sípszó előtt a tétovázó Popovicstól Ponyegyelnyik elvette a labdát és Soskics már azt csak a középkezdéshez rúghatta ki. Sajnálatos eseménye is volt a mérkőzésnek. Dubinszkij a szovjetek hátvédje, a Mujiccsal történt összecsapás után szárkapocs-törést szenvedett.

Csehszlovákia—Spanyolország 1:0 (0:0)

A csehszlovákok ezzel a győzelemmel tették meg legnagyobb lépésüket a továbbjutáshoz. A „brilliánsnak" mondott spanyolokkal szemben csak egy szolíd csehszlovák együttes vonult fel, de a végeredmény után a jelzők megcserélődtek. A spanyol csatárok ugyan gyakorta eljutottak a csehszlovák 16-osig, itt azonban a védők a lehető legegyszerűbb módon elvették tőlük a labdát. Ha pedig nem, és mégis lövéshez jutottak, ott volt Schroiff, aki bámulatosan „debütált".

A spanyol Martinez és a csehszlovák Lala meglehetősen sokat kakaskodott a mérkőzésen és bizony Steiner játékvezető alig tudott közöttük rendet teremteni.

A második félidőben a spanyolok tehetetlenségükben elfáradtak, — s ki is kaptak. A 80. percben Stibrányi viharzott el a félvonaltól és a 11-es pontról lőtte a csapatának oly sokat jelentő gólt. Érdekes volt egyébként, hogy Herrera edző di Stefanót a világhírű középcsatárt — sérülése miatt — pihentette.

Aricában szeretettel, zenével fogadták a szovjet válogatottat, képünk közepén Metreveli — sombreróval

VB-hez méltatlan mérkőzés

Anglia—Argentína 3:1 (2:0)

Váratlan volt az eredmény, hiszen az argentínok hihetetlen nagy ambícióval jöttek Chilébe. Az 1958-as csorbát akarták elsősorban kiköszörülni, amikor is többek között Csehszlovákiától 6 : 1 arányú vereséget szenvedtek. Rajtjuk is jól sikerült, hiszen megszerezték a 2 pontot Bulgária ellen, a második mérkőzés azonban összedöntötte minden reményüket. Pedig mily nagy volt a bizakodásuk. Bíztak az egész csapatban, de különösen a világklasszisnak kikiáltott Sanfilippóban, akit di Stefano és Sivori méltó utódjának tartottak. A 90. perc alatt azonban szinte teljesen veszélytelenek voltak az argentín csatárok, az angolok irányították a játékot, és ha nem is olyan gyorsan, de bizonyos időközökben biztosan rúgták újabb, s újabb góljukat, Flowers (11-esből) majd Charlton és Greaves révén. Sanfilippónak mindössze egyetlen klasszis-csatárra való megoldása volt, s ez gólt is jelentett, — de csak vigasz-gólt.

Chile—Olaszország 2:0 (0:0

Az olasz játékosok a mérkőzés előtt virágot szórtak a közönség közé és aztán elkezdődött a mérkőzés, amelynek inkább a „csete-patéi" érdekesebbek mint a leírása. S ezek sorrendje:

Az 5. percben:

David és Rojas, majd Tumburus és L. Sanchez rúgták, öklözték egymást.

A 7. percben:

Sanchez és Ferrini csapott össze, két nagy ütésváltás közben, és az angol játékvezető Aston leküldte Ferrinit. Az olasz labdarúgó nem akarta elhagyni a játékteret, úgy hogy a rendőröknek kellett közbelépniök.

A 9. percben:

Maschio Torót rúgta meg. Előzőleg azonban egy tömegjelenet során L. Sanchez az orrát törte.

Három kép a botrányos mérkőzésről. Felül: A. Ferrini — L. Sanchez összecsapás után. Jobbra a földön Sanchez (11-es), balra a földön Robotti (16-os), a játékvezetőnek David (18-as) mutogat. Középen a lökdösődés, az olaszok nem akarják tudomásul venni a kiállítást (Ferrini baloldalt fekszik). Lent: a tehetetlen Aston behívja a játéktérre a rendőröket

A 25. percben:

Fouilloux vesztette el a fejét, két életveszélyes belemenése volt, a játékvezető azonban erről nem vett tudomást.

A 40. percben:

volt a „kibontakozás", L. Sanchez kidriblizte Davidot, David a csatárba rúgott, aki ökölcsapással válaszolt. Aston nem állította ki a chilei játékost — hiszen 50 000 chilei néző volt körülötte.

A 42. percben:

David fejberúgta — viszonzásképpen — L. Sanchezt, ő már a kiállítás sorsára jutott.

A második félidőben már sokkal nyugodtabb volt a légkör. A két csapat játékosai kifáradtak az első 45 perc nagy verekedésében.

Brazília—Csehszlovákia 0:0

Nagy csalódást hozott a mérkőzés, a közönség a végén úgy vélekedett, hogy a játékosok egyáltalán nem szolgálták meg a belépőjegy árát. Szinte alig akadt izgalom a mérkőzés során. Lassú, szaggatott volt a játék, csatárakciók nélkül.

A 25. percben történt a mérkőzés egyetlen, de sajnálatos eseménye. Pelé Garrinchától kapott labdát. Nagyszerű cselekkel ment át a védők között, s 20 méterről kapura lőtt. Schroiff verve lett volna, ha a labda kapura megy, de az elsuhant a léc mellett. Pele viszont a combjához kapott, fájdalmas arcot vágott és ápolásra szorult. Americo, a brazil együttes gyúrója vette pártfogásába Pelét, sokat azonban nem tudott segíteni rajta, a kitűnő csatár a jobbszélen statisztálta végig a mérkőzést és hosszú időre kiesett a világbajnoki küzdelemből. A mérkőzésről szóló tudósításoknak egyetlen mottójuk volt: Brazília nem tudta legyőzni Csehszlovákiát.

Jugoszlávia—Uruguay 3:1 (2:1)

Gyors, jóiramú volt a mérkőzés mindvégig. A jugoszlávok a találkozó fontos időszakaiban magasan a kétszeres világbajnokok együttes fölé kerekedtek. Kitűnő napot fogott ki a jugoszláv együttes, és benne is Sekularac, akit a dél-amerikai védelem nem tudott tartani. Meglepetésre ugyan az uruguayiak szerezték a vezető gólt, de örömük nem sokáig tartott, és már a félidőben a balkáni csapat jutott vezetéshez. A második félidőben izzóbb lett a légkör, egy-két keményebb belemenés, sőt durvaság is előfordult. Ennek során Sasia megrúgta Soskicsot, majd Cabrera és Popovics kapaszkodott össze. Mindkettőt kiállították.

JÚNIUS 3

Hat gólt rugunk

Magyarország—Bulgária 6:1 (4:0)

A külföldi lapvélemények ezek voltak a mérkőzésről: A magyaroknak nem jelentett különösebb problémát ez a találkozó; 12 perc alatt elintézték Bulgáriát. A kétszer 45 perc folyamán nagyszerűen működött a magyar gépezet. Különösen az első 15 perc volt „kombinációs demonstráció". A bolgárok ekkor szóhoz sem tudtak jutni. De az egész mérkőzésre az volt a jellemző, hogy a magyar csapat játszi könnyedséggel tartotta kezében az irányítást, s egészen biztosan szerezte meg a győzelmet. Ez egyben azt is jelentette, hogy 4 ponttal és 8 : 2-es gólaránnyal a magyar válogatott már a negyeddöntőben érezhette magát.

Védelmünk is kiválóan küzdött a 6:1-es mérkőzésen. Szokolov valósággal megnyergeli Mátrait, közben Mészöly elfejeli a labdát

NSZK—Svájc 2:1 (1:0)

A német csatárok ezúttal meglepődve tapasztalhatták, hogy milyen nehéz is egy retesz ellen játszani. Végső fokon a nyugatnémet győzelmet az is könnyebbé tette, hogy a svájciak csaknem végig tíz emberrel játszottak. A 13. percben ugyanis a Szymaniak-Eschmann összecsapás után a svájci csatár súlyos sérülést szenvedett, és ez mint később kiderült, lábtörés volt. Nagy volt tehát a hendikepp a helvéták számára, és az NSZK jól használta ki helyzeti előnyét.

Szovjetunió—Kolumbia 4:4 (3:1)

A VII. VB első igazi szenzációját jelentette a mérkőzés. 3 : 0-ra, majd 4 : 1-re vezetett a szovjet válogatott, még a 68. percben is ez volt az eredmény, amikor alig 10 perc alatt teljesen megfordult a játék képe. A szovjet válogatott tagjai biztos vezetésük tudatában könnyítettek a játékon, kissé „lezserek" lettek, s ezt a lelkes közép-amerikaiak alaposan kihasználták. Persze némi szerencsével.

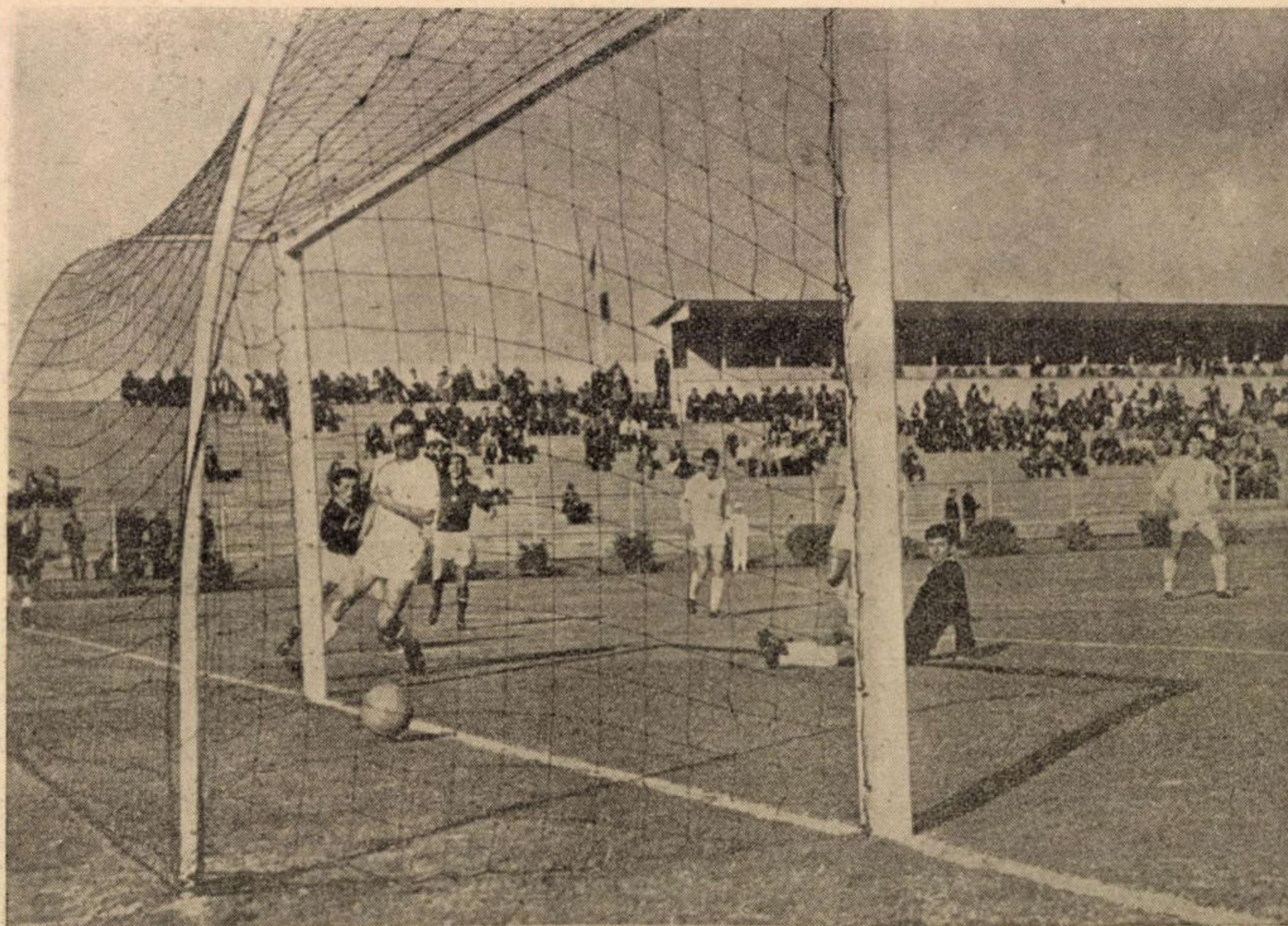
A 68. percben a kolumbiai szélső Coll szöglete pompásan kanyarodott a szovjet kapura, a „fals" is kijött belőle és bizony Jasin mellé nyúlt. Aztán egy újabb gól már 4 : 3-ra „hozta" fel az eredményt, ez szárnyat adott a kolumbiaiaknak és teljes csapattal támadtak. S az eredmény: kiegyenlítés. Az utolsó kolumbiai gólnál Klinger egyedül állt szemben Jasinnal, a szovjet kapus tétovázóan futott ki és a csatár nem hibázott. 4 : 4-re állította be az eredményt. Kolumbia háromgólos előnyt hozott be.

Spanyolország—Mexikó 1:0 (0:0)

Az utolsóelőtti percben esett góllal szerezte meg a győzelmet Spanyolország.

Göröcs lövését védi Najdenov, a bolgár kapus, s Göröcs sportszerűen a földön fekvő játékost átugorja

8. perc: már három gól van a bolgár kapuban. Ezt a harmadikat Tichy rúgta

A „milliárdos" spanyol csatársor csaknem az egész mérkőzést végigtámadta, volt eset, hogy 9 perc alatt négy szögletet ért el, gólt azonban nem. Áttörhetetlen gátként állt előttük a mexikói védelem, mögötte Carbajal kapus, aki ha kellett, a hátvéd szerepét is biztosan betöltötte. Nem boldogultak a spanyol csatárok, s már már a reménytelenség töltötte el őket, amikor az utolsóelőtti percben rájuk ragyogott a szerencse. Pedig a mexikóiak érhettek volna el gólt, hiszen Del Aquilla rúgott szögletet. Rosszul, s a mélyen ívelt labdát a hátrahúzódott Gentó csípte el. A „katalán villám" aztán végigcikázott a védők gyűrűjén, pompásan adott be, s Peiró megszerezte az „arany-gólt". Említésre méltó volt ezen a mérkőzésen, hogy a 82. percben a mexikói középcsatár Hernandez hatalmas lövése talán gólba jut, ha nem éppen a spanyol kapu előtt „ugra-bugráló" játékostársa, Diaz fejét találja el. Elmaradt tehát a gól, Diazt viszont ki kellett vinni, ápolni, annyira elszédült.

Május 31-én a Szovjetunió—Jugoszlávia (2:0) mérkőzésen Ivanov fejessel megszerzi a vezetést a szovjet csapatnak

JÚNIUS 6

Csapatunk veretlenül csoportelső

Magyarország—Argentína 0:0

Taktikai harc volt a javából, főleg Baróti Lajos taktikázott. Pihentette Sándort, Albertet és Fenyvesit, az egy pontra „játszott". A kitűnő magyar védelem hatalmas harcot vívott az argentín ötösfogattal, amely szinte lehetetlen feladatra vállalkozott, hiszen 3 : 0-ra kellett volna győzniök, hogy még reményük maradjon.

A magyar védelem mindvégig kitűnően állt a lábán, szögletet szöglet után hárított, a legnehezebb helyzetben is megtalálta a megfelelő megoldást és végezetül a 0 : 0-ás eredmény a csoportbeli első helyet és a legjobb nyolc közé jutását jelentette. Ennek a mérkőzésnek is megvolt a magyar szempontból sajnálatos eseménye: már a 17. percben harcképtelenné vált Göröcs, a mérkőzést csak végigstatisztálta és kiválása végső fokon döntőnek bizonyult a magyar csapat további szereplését illetően. A külföldi szakvélemény egyébként azt állapította meg, hogy a magyar tartalék-játékosok egy klasszissal maradtak el Sándor, Albert és Fenyvesi megszokott teljesítményétől.

Az Argentína elleni mérkőzésen Oleniack Mészöly mellett lövéshez jut, de Sipos — a képen nem látható — menti a lövést

NSZK—Chile 2:0 (1:0)

Ha az ember az egész mérkőzés képit nézi, az a vélemény alakul ki benne, hogy a németek 75 perces, állandó védekezés után győzedelmeskedtek. Az első félidőben ugyan Szymaniak révén 11-esből szereztek vezetést, de azután nem sokat voltak a pályán. A hatalmas buzdítástól vezérelt chilei együttes viharosan támadott, de Fahrian, a fiatal német kapus nagyszerűen állta a „sarat". A chilei csatárok nem boldogultak Herberger új felfedezettjével, és ahogy múltak a percek, úgy fogytak győzelmi reményeik is. S aztán nemsokkal a mérkőzés előtt ez végleg odalett. Brülls beadását Seeler látványos csuka-fejessel juttatta a hálóba. Az eredménytől függetlenül a mérkőzés

Egyszerre három argentin csatár is ott van Grosics nyakán, de a magyar kapus nem hibáz

Szovjetunió—Uruguay 2:1 (1:0)

Nehezen született meg a szovjet győzelem. Az uruguayiak taktikáztak és rövid átadásokkal próbálták megzavarni a szovjet válogatottat, amely azonban nem jött ki „üteméből", s hosszú, éles lőtt passzokkal operált. Mamikin szerezte meg a szovjet csapat gólját az első félidőben, amelyet a másodikban, 9 perccel a kezdés után egyenlítettek a dél-amerikaiak. Mármár úgy látszott, hogy döntetlen lesz a mérkőzés, amikor 2 perccel a befejezés előtt Huszainov bombáját Sosa kapus Ivanov elé öklözte, és a VB egyik gólrekordere nem hagyta ki a jó helyzetet. Ezen a mérkőzésen történt a VB harmadik lábtörése: Elisio Alvarez Ivanovval csapott össze, és az uruguayi játékos lábtöréssel a sérültek listájára került. A mérkőzés sikerét a szovjetek részére a jó taktika is jelentette, kitűnően szervezték meg egyes csapatrészüket, és a legveszélyesebb uruguayi játékost Cubillast kikapcsolták a játékból.

másik meglepetése az volt, hogy mindvégig sportszerű légkörben zajlott le, a játékvezetőnek nem sok dolga akadt.

Brazília—Spanyolország 2:1 (0:1)

A világbajnok együttes most is gyengélkedett. Az első félidőben a spanyolok szerezték meg a vezetést, s már-már sikerben reménykedtek. A második félidőben aztán jöttek a brazilok, jött Amarildó, aki Pelét helyettesítette a balösszekötő posztján. Két góljával megfordította a mérkőzés állását, és eredményessége nagy klaszszisát igazolta. Ha nem Pele, hát Amarildó — volt a vélemény, a mérkőzés után, és a fiatal játékos igazán rászolgált a dícséretre, hiszen vesztésre álló mérkőzést fordított meg.

Amarildót Braziliában „fehér Pelének" is nevezik. A Botafogo játékosa, és a brazil szurkolótábor egyik kedvence. Didinek pl. ez a véleménye róla: — nagy játékos. Hatalmas technikával, — csakúgy mint Pele, — gyorsasággal és szenzációs lövőerővel rendelkezik s én azt hiszem, hogy Amarildó is eléri a „csúcsot". Amarildó különben a rióí bajnokság legjobb góllövőjének bizonyult. 22 éves és a brazil labdarúgás egyik nagy sztárja. Melyik poszton? Elsősorban a balösszekötő helyén, csak úgy mint Pele, de ha szükséges, a csatársor bármelyik posztján kitűnően helytáll.

Amarildó minden bizonnyal hamarosan a brazil labdarúgás fénylő csillaga lesz.

A spanyolok elleni mérkőzés volt első világbajnoki premierje, előzőleg már kétszer szerepelt a brazil válogatottban, Paraguay és Portugália ellen.

JÚNIUS 7

Mexikó győzelme

Olaszország—Svájc 3:0 (1:0)

Semmi különösebb jelentősége nem volt már a mérkőzésnek. Inkább csak a presztizs forgott kockán. Az olaszok egyre-másra áttörték a svájci falat, s támadásaik eredménye gólokban is megmutatkozott. Még nagyobb is lehetett volna győzelmi arányuk, ha Elsner nem véd olyan kitűnően.

Anglia—Bulgária 0:0

Az angol válogatottnak elég volt 1 pont a továbbjutáshoz és „erre is játszottak". A mérkőzés végén mind a

Grosics véd, de hogy ne legyen baj, ott van közelben Sipos (6), Mészöly (3). A kép bal sarkában Gonzalez (22) figyeli, hogy nem avatkozhatna-e be a játékba

Június 3-án: NSZK—Svájc 2:1. Látszólag Uwe Seeler lövése nyomán Elsener kapus hasa alatt gólba szalad a labda, valójában azonban a kapus éppen ráesett a labdára, s így Koslowskit meg tudta akadályozni a góllövésben

két csapat elégedett volt, az angolok azért, mert bejutottak a világ legjobb nyolc együttese közé, a bolgárok pedig: tisztes eredménnyel fejezték be VB szereplésüket.

Mexikó—Csehszlovákia 3:1 (2:1)

Be nem avatottak számára meglepő volt a győzelem. Akik azonban gondolkodtak, azonnal látták, hogy a csehszlovákok ezen a mérkőzésen „ellenfelet választottak". Vereségük ugyanis azt jelentette, hogy a D) csoport első helyezettjével, a magyar válogatottal mérik majd össze tudásukat a legjobb négy közé jutásért.

A csehszlovák együttes mindezek ellenére a legjobb csapatával állt ki, és csupán a balszélső Jelineket pihentették. A mexikóiak hihetetlen akarással, lendülettel vetették magukat a küzdelembe, szépen akartak búcsúzni Chilétől. Különösen Carbajal kapus „a veteránok veteránja" tűnt ki, aki 33 évével már a negyedik VB-n képviselte hazája színeit. Ezen a napon ünnepelte egyébként 33. születésnapját és előzőleg azt ígérte: rajta nem múlik majd a mexikói győzelem, és valóban így lett. Szép fegyvertényt hajtottak végre a mexikóiak, a csehszlovákok pedig a VB nagy meglepetésére, 3 ponttal, 2 : 3-as gólaránnyal bejutottak a negyeddöntőbe.

Jugoszlávia—Kolumbia 5:0 (2:0)

A jó napot kifogott jugoszlávok könnyedén, megerőltetés nélkül érték el nagy gólarányú győzelmüket. „Csúcsformára" futottak fel, írta a külföldi sajtó. S megállapították róluk: a dél-amerikaiakhoz hasonlóan futballoznak. Játékuk tele van dribblivel, testcsellel, rövid átadásokkal, ötletes megoldásokkal, s kitűnően alkalmazzák a 4—2—4-es rendszert. Durkovics, Markovics, Popovics, Juszufi jelenti a hátsó „négyet", Radakovics, Sekularac a „kettőt", és a fennmaradó többi játékos az „újabb négyet".

JÚNIUS 10

Felborul a papírforma

Csehszlovákia—Magyarország 1:0 (1:0)

A VB egyik szenzációját jelentette ez a mérkőzés. Magyarország együttese a csoportküzdelmek során szép, sportszerű és eredményes játékával nagy elismerést vívott ki, és egyesek már a VB titkos favoritjaként kezdték emlegetni. A csehszlovákok is kitűnően megállták azonban a helyüket, hiszen legyőzték Spanyolországot, döntetlenül mérkőztek Braziliával — közben gólt sem kaptak — és biztosan jutottak tovább. Érdekes, hogy ennek ellenére a szakvilág nem adott nekik sok esélyt a magyarok elleni mérkőzésre.

Aztán minden másként történt, a papírforma, már mint oly sokszor a labdarúgó világban ismét felborult.

A csehszlovák szakvezetők, mint az a mérkőzés utáni nyilatkozataikból kiderült, tudták, hogy nyílt játékkal nem sokra mehetnek a jól képzett magyar együttessel, a jól lövő magyar csatárokkal szemben, ezért még az addiginál is szorosabb védőfalat, úgynevezett „beton" szisztémet alkalmaztak. S valóban azután ebben el is akadt a magyar csatársor. Ha pedig néha-néha azért túlkerült rajta, bevehetetlen várként állt előtte a csehszlovák kapu, Schroiffal a középen, vagy a jobb vagy a balszélén, mint ahogy az egyik svájci lap találóan megjegyezte: a csehszlovák kapusnak ezen a mérkőzésen hat keze volt. A csehszlovákok biztonsági taktikáját nagyban alátámasztotta, hogy a Mexikó elleni csapatukból — amelyet általában a legjobb együttesüknek neveztek meg — három játékost is kihagytak, köztük a szélvészgyors Stibrányit is, akit addig pedig a szakemberek a legjobb jobbszélsőként tartottak nyilván. Az elgondolást az támasztotta alá, hogy inkább olyan játékost állítanak a jobbszélső posztjára, aki hátramegy és védőpozícióban igyekszik hasznára lenni csapatának.

A csehszlovákok taktikája, mint ahogy azt a végeredmény mutatja,

Francia rajz Göröcsről, aki harcképtelenné vált

Négy védő segít a kifutott és vetődéssel védő Schroiffnak

Sándor fejesét Schroiff nagyszerű érzékkel teszi ártalmatlanná. Sándor mögött Albert és Fenyvesi dr. nézi, hogy ez az akció sem sikerült

Mészöly (3) két csehszlovák ellen... A szorongatott helyzetben Pluskal (5) csak gyertyát tud rúgni

A ragyogóan védő Schroiff a mérkőzés után a vállakon... „Még egy kicsit tartsák" — mondja az egyik elkésett fotóriporter

bevált. Az első negyedórában Scherer berúgta az egyetlen gólt és ez elég volt a csehszlovákoknak az elődöntőbe jutáshoz. A mérkőzés további részében általában a csehszlovák térfélen pattogott a labda, a magyar védelem — „munka nélkül" álldogált a felezővonal táján, kiesett a játék ritmusából, nem volt tevőleges szerepe.

A mérkőzés krónikájához tartozik még az, hogy a 30. percben Tichy nagyerejű szabadrúgása a felső léc alsó lapjáról a gólvonal mögé pattant, Latisev játékvezető azonban ezt nem látta. Azaz az esetről, és a mérkőzésről ez volt a véleménye:

„Gyorsiramú volt a játék és félő volt, hogy a második félidő egyes részeiben eldurvul. A szabadrúgás valóban a felső kapufa alsó részéről csapódott le, de csak a gólvonalra, azon nem jutott túl, így természetesen nem ítélhettem meg."

A második félidőben a balszerencse és a csehszlovákok körömszakadtáig való védekezése ellenére is egyenlíthetett volna a magyar válogatott, mert néha jó helyzetbe kerültek a csatárok, de kapkodtak, idegesek voltak, a legjobb alkalmakat is elszalasztották, amikor lövésre vállalkoztak. De ezt sem igen tették, mert nem volt meg a megfelelő önbizalmuk. Ezen a mérkőzésen tehát a magyar együttes búcsút vett a VB-től, mégpedig becsülettel, hiszen a vártnál sokkal többet nyújtott a pályán elért eredményeivel. Magatartásával, sportszerűségével pedig a legnagyobb elismerést érdemelte ki egész Dél-Amerikában.

Novak a csehszlovák „hármas" (mondhatnók „hatos", „hetes"...) oszlopa

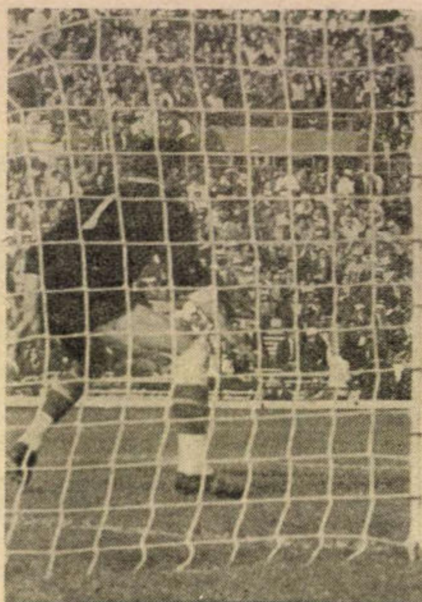
Jugoszlávia—NSZK 1:0 (0:0)

Ez a mérkőzés főleg a játék megindulása előtt hozott nagy taktikázást. Herberger délelőttől óránként másmás összeállítást adott az újságíróknak, de mindenki előtt biztos volt, arra „spekulál", hogyan tudja kikapcsolni a jugoszlávok „játékmesterét" Sekularacot. Aztán végül is úgy döntött, hogy Szymaniak kapja ezt a feladatot. Meglepetés volt még, hogy a chileiek ellen még balszélsőt játszó Brüllst a jobbszélre tette.

A jugoszlávoknál számítottak Herberger „manipulálására" Kovacsevics lett a jobbszélső, de aztán a mérkőzés folyamán behúzódott a belső trióba jobbösszekötőnek, Sekularac pedig inkább a jobbszélső vonalán végezte el tennivalóit. Így nagyon-nagyon kiesett Szymaniak „látóköréből", aki eléggé megzavarodott, és sokáig nem tudta mit csináljon.

A szép győzelemmel a jugoszlávok bejutottak a legjobb négy közé és ezzel magasan felülmúlták az otthoni várakozást. A szakvezetők ugyanis a VB-t megelőzően állandóan azt nyilatkozták, hogy Chilében csak tanulni akarnak, csapatuk még túl fiatal és a világbajnokság inkább előkészület nekik a következőre, az 1966. évire. „Boldog csalódást" okoztak tehát a jugoszláv labdarúgók szurkolóiknak, s valóban, a nyugatnémetek elleni győzelem után Belgrád szószerint a győzelem mámorában élt.

A mérkőzés első felében eléggé változatos volt a játék, a nyugatnémetek a második percben gólt szerezhettek volna, de jó helyzetben Seeler csak a kapufát találta el. A vereség után tett nyilatkozatokban aztán gyakran előfordult ez az eset, Herberger, Schön, Fritz Walter sokszor hivatkoztak arra, hogy minden másképp lett volna, ha ebből a lövésből gól születik.

Uwe Seeler bombalövését a kapufa mentette a 25. percben

Az álomnak vége... 1954-ben Svájcban és 1958-ban Svédországban az NSZK legyőzte Jugoszláviát, most — nem sikerült. Emiatt sír az „öreg" Herbert Erhardt, a német középhátvéd

A második félidőnek volt egy tízperces szakasza, nemsokkal a labda újraindulása után, amikor úgy látszott, hogy a németek lesznek a győztesek. Ekkor bizony a jugoszlávok is fedezékbe szorultak, de átvészelték a krízist, s azután megint támadójátékukat nyújtották. Ennek ellenére a döntetlen lógott a levegőben, és csak hat perccel a mérkőzés vége előtt született meg az eredmény, a továbbjutást jelentő gól. Durkovics jobbhátvéd futott el a jobboldalon és beadását Radakovics juttatta fejjel Fahrian hálójába.

A közvélemény egyöntetűen megérdemeltnek tartotta a jugoszláv csapat győzelmét. A dél-európai együttes játéka általános tetszést aratott, mint előzőleg is. Sekularac teljesítményéről pedig az a magasfokú megállapítás született meg, hogy: **„Európa Peléje".**

Chile—Szovjetunió 2:1 (2:1)

A két csapatban mindössze annyi volt a változás, hogy Huszainov helyett Meszhi játszott balszélsőt, míg a chileieknél ismét csatasorba állt a legjobb csatár: Toró.

A negyeddöntők napján érthetően az érdeklődés teljesen Arica felé irányult, hiszen itt játszott a rendező ország válogatottja, az ellen a Szovjetunió ellen, amely a téli hónapokban diadalmasan járta be Dél-Amerikát, győzelmet győzelemre halmozott.

Érdekes epizód játszódott le a mérkőzés előtt, amikor is sorsolással döntötték el, hogy melyik csapat játsszon megszokott mezében, mivel mind a két válogatottnak eddig vörös volt a dressze. A „szovjetek nyertek" ők játszottak vörösben, a chileiek pedig fehérben.

A mérkőzés eredménye a VB torna további szenzációját jelentette, hiszen a hatalmas lelkesedéssel, nagy akarással játszó chileiek kétvállra fektették a szovjet együttest, s a chilei labdarúgó sport történetében először, kiharcolták a négy közé jutást.

A hazaiak az első gólt eléggé hamar megszerezték, L. Sanchez lövésével a 10. percben. Több mint egy negyedóra kellett hozzá, hogy a szovjet csapat magához térjen „bódulatából", ez viszont mindjárt meg is hozta a kiegyenlítést. Csiszlenkó közeli lövésével szemben Escuti tehetetlen volt. De még le sem csitult az öröm a szovjet játékosok között, mikor ismét bánat ült az arcukra. Jó messziről, 30—35 méterről Rojas vállalkozott lövésre — két perccel később — és az önbizalmában eléggé megrendült, formájában visszaesett Jasin, bizony elnézte a labdát, és az a hálóba került.

Lelki fordulópont volt ez, és hiába volt a szovjet válogatott további nagy rohama, igazán nagy akarása, nem tudtak kiegyenlíteni. A második félidőben az addig 4—2—4-es rendszerben játszó chileiek teljesen felborították ezt a felállást, s bizony néha 1—7—2—1-es alakzatot láthatott a néző. Az utolsó percekben pedig még hátrább nyomult mindenki, védeni, tartani az eredményt, amely sikerült is.

A nézők öröme a mérkőzés végén leírhatatlan volt. Körülujjongták, körül-ünnepelték csapatukat, amelyben a fanatikusok már a világbajnokot látták.

Zozimo és Jimmy Greaves küzd a labdáért, középen Didi figyel

Brazília—Anglia 3:1 (1:1)

Ezen a mérkőzésen csak Walter Winterbottom taktikázott, a megadott összeállításon az utolsó percben változtatott, Peacock helyett mégiscsak Hitchenst játszott középcsatárként.

A nézőtéren igen sok egyenruhás brazil egyetemista bíztatta kedvenc 11-ét, és buzdításuk csak úgy harsogott. A brazilok a mérkőzés első perceitől kitűntek, sokkal precízebb labdakezelésükkel, ötletesebb kombinációjukkal, az angolok viszont oroszlán-módra küzdöttek, teljes erejük latbavetésével. Gyakori ellentámadásaik néha igen veszélyesek is voltak. Az első gólt mégis a brazilok érték el, az ismét magára talált ördöngős és szélvészgyors Garrincha révén. De mintha a vezetés után elégedettség költözött volna a brazil táborba, lassították a játék ütemén, tempóján, és éppen ezért hat perc múlva jól „ült" az angolok ellenakciója: Hitchens fejezte be góllal.

A második félidő is technikás, élvezetes, sportszerű játékot hozott és a mérkőzés sorsa tulajdonképpen 6 perc alatt — az 54—59. perc között — dőlt el. Először Vava szerezte meg a vezető gólt, jóerejű fejesével, amelynél azonban Springett a jelentések és a képek alapján is kissé elkésett a közbeavatkozással. Aztán megint Garrincha következett, beállította a 3 : 1-es végeredményt. Ez a jelenet azonban megér egy-két sort. Az 59. percben a pehelykönnyű Garrincha egy éles átadást vett le nagyon szépen, s aztán megindult a szélen. Futott pár métert, s aztán úgy látszott, hogy dribli-sorozatra készül. A nehézkes angol védők, alakzataik rendezésével voltak elfoglalva. Garrincha pedig felismerte tétovázásukat, lövésre lendítette lábát és 20 méteres, jól eltalált bombája a jobboldalon, a felsősarokban kötött ki. Először úgy lehetett látni, hogy mellé megy a labda, aztán a bírói gólt jelző füttyszó térítette magukhoz a nézőket, ámulatukból, bámulatukból. S a mérkőzés hőse Garrincha lett.

JÚNIUS 13

Tíz gól az elődöntőben

Brazília—Chile 4:2 (2:1)

A dél-amerikai „szomszéd-várak" világbajnoki rangadója, szinte a feje tetejére állította Santiagót. Soha nem tapasztalt futball-láz uralkodott a fővárosban, s a feketepiacon a 40—50 dollárt is elérte egy-egy belépőjegy ára. Órákkal a mérkőzés előtt már telt volt a stadion, a chilei szurkolók a mérkőzésig rendelkezésükre álló időt „bemelegítéssel" töltötték el, percről percere csak úgy zúgott, búgott a: „chi, chi, chi, le, le, le Vivat Chile kiáltás". A chileiek bíztak abban, hogy megismétlődik labdarúgó sportjuk 1956. évi montevideói nagy napja, amikor győzelmet arattak a brazilok felett. Ezt arra is alapozták, hogy akkor is Escuti volt a kapus, és hálója bevehetetlen volt a brazilok számára. Most is ez töltötte el őket elsősorban reménnyel: Escuti és a kitűnő védelem.

A brazil együttesben Pele még mindig nem játszhatott, s így ugyanabban az összeállításban szerepeltek, mint előzőleg. A chileieknél sem volt különösebb csere, mindössze Navarrót Rodriguez váltotta fel.

A brazilok rohamoztak az első félidőben, Didi mesteri irányításával gyakran jutottak el a chilei kapu elé. S aztán Garrincha „ a megfoghatatlan kismadár" — ahogy az angol laptudósítók nevezték a brazil—angol mérkőzés után — az első gólt is megszerezte. Chile nem tudott kibontakozni, hiába lett egyre hangosabb és lelkesebb a közönség. Sőt alig haladta túl az óramutató a félórát, megint Garrincha „másodperce" következett, mielőtt a védők közbeléphettek volna, a hálóba talált. A hazaiak azonban nem adták fel, s a 43. percben Toró 18 méteres szabadrúgása a hálóban kötött ki.

Újult erővel, elszánt akarattal jöttek ki a chileiek a második félidőre. A közönség fergetegesen buzdította őket, az egyenlítésre törekedtek. Kissé lelohadtak azonban, amikor Vava már 3-ra emelte a brazil gólok számát. De továbbra sem lankadt Chile válogatottja, hihetetlen elszántsággal, akarással küzdöttek. S L. Sanchez 11-esével 3 : 2-re javították az eredményt. A kiváló balszélső olyan erővel lőtte a büntetőt a hálóba, — minden mérgét, bánatát beleadta — hogy a hálótartó vasról messze pattant ki a labda. A további percekben bizony már kemény lett a játék, néha-néha durvaság is előfordult. Nemsokkal később azonban

Párharc a Brazília—Chile mérkőzésen

véglegesen eldőlt a továbbjutás kérdése, Vava góljával. Ezután pedig felülkerekedett a dél-amerikai temperamentum, előbb Landa, majd Garrincha került a kiállítás sorsára. A pályát elhagyó Garrinchát a nézők kövekkel dobálták meg, és a kitűnő játékos fején elég komolyan meg is sérült.

Csehszlovákia—Jugoszlávia 3:1 (0:0)

Vina del Marban a santiagói hangulattól merőben eltérő légkör várta a mérkőző feleket. A lelátókon alig párezer ember gyűlt össze, és bizony az ő hangulatuk nemigen adta meg az ily fontos mérkőzés „keretét".

A két szakvezető nem változtatott csapata összeállításán, ugyanazzal az együttessel léptek pályára, mint amelyikkel kiharcolták a négy közé jutást, Magyarország, illetve az NSZK ellenében.

Meglepetésre a csehszlovákok kezdtek jobban, mezőnyfölényt harcoltak ki. Aztán, amint az várható volt, a jugoszlávok vették át az irányítást. Sekularac karmesterként vezényelte csapatát, indította újból és újból rohamra. A jugoszlávok azonban szinte kísértetiesen úgy jártak, mint a magyarok, támadtak, támadtak, de a hármas reteszen — néha 7—8 védőt jelentett ez — alig-alig tudtak túljutni, s ott volt még Schroiff is, a VB legjobb kapusa. Meglepő taktikát választottak pluszként a csehszlovákok. Sekularacot a fürgelábú Jelinekkel és Masopusttal vették gyűrűbe, és bizony sok-sok veszélyes támadás-indítást akadályoztak így meg.

A második félidőben a körülmények eléggé szerencsés alakulása folytán a csehszlovákok megszerezték a vezetést Kadraba fejesével. A csehszlovákok láthatóan még nagyobb gondot fordítottak a védekezésre, elgondolásuk minden bizonnyal az volt, legrosszabb esetben jó lesz a döntetlen is, s aztán a hosszabbításban majd csak lesz valahogy. Nem jöttek ki a csehszlovák védők kapujuk elől, és volt időszak, hogy a jugoszláv játékosok a pálya közepén percekig adogatták egymásnak a labdát, anélkül, hogy valaki megzavarta volna őket. Végre a 70. percben Jerkovics kiegyenlített. Ezután tetőfokára hágott az izgalom. Több szabálytalankodás is előfordult, sérüléssel vegyítve. Durkovics pl. a kezét törte. Az utolsó 10 percben váratlan fordulat jellemezte a mérkőzést, az elmerevedett jugoszláv védők mellett Scherer húzott el, megszerezte csapatának a vezetést, majd pedig egy eléggé szigorúan megítélt 11-esből ugyancsak Scherer alakította ki a végeredményt.

JÚNIUS 16

A harmadik helyért

Chile—Jugoszlávia 1:0 (0:0)

Az érdeklődés felfokozott volt, hiszen a chilei labdarúgó szurkolók „legalább" a harmadik helyet várták csapatuktól. A jugoszlávok kezdték jobban a játékot, aztán kiegyenlítetté vált a küzdelem. A jugoszlávok mezőnyben időnként szebben támadtak, de megint beleestek szokott eredménytelenségükbe. Aztán Toro hibázott, majd újból a közönség vétette észre magát, ezúttal már hatodszor zúgott a stadionban a „chi, chi chi, le, le, le, Vivát Chile" biztatás. Eredményre azonban nem tudták serkenteni a csatárokat a nézők, mert mind a két kapus kiválóan őrizte hálóját. Aztán a mérkőzés színvonala is esett, főleg miután Toró megsérült és a jobbszélre állt, lankadt a chilei támadások lendülete.

A második félidőben nagy munkát végzett a hazai védelem az első percekben. A 60. percben a jugoszláv kapu előtt támadt nagy kavarodás, Rojas mellé lőtt. Lassúbb de keményebb lett a játék, Rodriguez Sekularac összecsapás után a chilei játékost 3 percig ápolták. Háborgott a közönség azért is, hogy Rojas felvágásáért a játékvezető nem adott 11-est. Hihetetlenül izgalmasak voltak az utolsó percek és már-már úgy látszott, hogy hosszabbításra kerül sor, amikor harminc másodperccel a mérkőzés vége előtt döntés született. A chilei kapuban Gogoy védett parádésan majd a labdát azonnal kidobta Rojasnak. A chilei játékos kapura tört, s mintegy 20 méterről lövésre szánta el magát. Nem volt veszélyes a helyzet, Soskics a gólvonalon állt, az utolsó pillanatban azonban a középhétvéd Markovics reflex-szerűen belenyúlt a labdába, amely irányt változtatva, Soskics mellett a kapu baloldalába jutott. Chile győzött 1:0-ra, megszerezte a harmadik helyet. A néző örömujjongása leírhatatlan volt. Ünnepelték csapatukat a „bronz-érmes fiúkat". Az öröm, az ünneplés aztán a késő éjszakai órákban is folyt Santiagó utcáin. Petárdák, rakéták robbantak, s a főváros népe táncra perdült nagy örömében.

Sokat jelent a hazai környezet 1930-ban Uruguay, 1934-ben pedig Olaszország otthon lett világbajnok, 1938-ban Franciaország, 1954-ben pedig Svájc ugyancsak otthon a legjobb nyolc közé küzdötte fel magát, 1950-ben Brazília, 1958-ban pedig Svédország otthon került a második helyre, most pedig Chile a harmadik helyen végzett

Chile csapata

Brazília megvédi világbajnokságát

Brazília—Csehszlovákia 3:1 (1:1)

A VII. labdarúgó világbajnokság fináléját valamennyi délamerikai állam rádiója közvetítette, de átvette a tudósítást Európából Anglia, az NSZK, Svájc, Csehszlovákia és Magyarország is.

A várakozástól eltérően sokkal érdekesebb volt a küzdelem. A csehszlovákok amellett, hogy szokott védőjátékukat nyújtották, nem feledkeztek meg a gyakori ellentámadásokról sem, s ezekkel bizony sokszor okoztak zavart a brazil védelemben. Taktikájukat még másképp is változtatták. Az addig hihetetlenül jól mozgó és veszélyes Garrinchát Popluhar, Masopust és a fürgelábú Jellinek fogta közre, hogy megakadályozzák, viharos támadásindításait. Kvasnak és Kadraba is helyet cserélt és Kvasnak a balösszekötő helyéről látta el irányító munkáját, miközben nagymértékben segítette a védelmet is.

Változatos játék után a csehszlovákok ugyanúgy mint a magyarok ellen, váratlanul a 14. percben vezetést szereztek. Popluhar labdájával Pospichal húzott el a jobbszélen, majd a vele együtt futó Masopust elé játszott, aki Mauró és Gilmar mellett biztosan lőtt a kapu közepébe. Érdekes volt, hogy a brazilok egyáltalán nem zavarodtak meg, — mint ahogy a vezetőik később elmondották, a nyugodt játékot tartották sikerük elsőrendű eszközének.

A 14. percben 1:0-ra vezettek a csehszlovákok (ellenünk is a 14. percben rúgták a góljukat!), de két perccel később már 1:1-re állt a küzdelem. Képünk az utóbbi gólt mutatja: Zagallo leadását Amarildó 18 méterről, éles szögből, csavart lövéssel küldte a bal sarokba. A képen balról: Schroiff, Popluhar (3), Kvasnak (19), a bal kapufa tövénél pedig Vava (9)

A megszokott módon támadtak már a következő percekben, és nemsokkal utána egyenlítettek is. Mégpedig Schroiff hibájából. Amarildó egészen lehetetlen szögből beadást „mímelt", Schroiff kimozdult kapujából és a balösszekötő csavart lövést küldött mögötte a háló baloldalába. Láthatóan megingott Schroiff önbizalma és amint ez később kiderült, döntő kihatással volt a mérkőzés további alakulására. Ezután a brazilok pontos átadásaikkal „őrölgették" ellenfelük erejét. Latisev nem vette észre a 45 perc elteltét és csak partjelzőjének bintése után vetett véget az első játékrésznek.

A második félidőben is sokáig kiegyenlített volt a játék, aztán Garrincha mind többet elment védői mellett, s lassan-lassan kialakult az a meggyőződés, hogy ki nyeri a mérkőzést: Brazília. A 69. percben esett aztán gól, Amarildó és Zitó vezetett pompás támadást és a balösszekötő lágy középre ívelését Zitó magasra felugorva a meglepett védők között a hálóba juttatta. Óriási volt az öröm a brazil szurkolók között, már nem titkolták abbeli véleményüket: megvédték világbajnokságukat. Valóban így volt, a 78. percben következett be ez véglegesen. S megint csak Schroiff hibázott. D. Santos lövése kiesett kezéből és Vava lábáról a hálóba került. A brazil együttes tehát megvédte 1958-ban szerzett elsőségét, csak órákra adta ki kezéből a Jules Rimet Kupát, amelyet a mérkőzés utáni ünnepélyes hangulatban Stanley Rous a FIFA elnöke adott át ismét Mauró csapatkapitánynak. Egész Santiagó ünnepelte a brazilok győzelmét és Brazília valamennyi lakott helyisége, hetvenmillió ember. Június 18-a pedig ünnepnap lett Brazíliában, gigantikus méretű karnevállal ünnepelték a „nemzet hőseit", a világ legjobb labdarúgóit.

Vavából (9) bizonyára jó magasugró is lett volna, a képen jól látható, hogy mennyire magasabbra ugrott, mint a labdát elöklöző Schroiff

Eredmények, összeállítások...

MÁJUS 30

A-csoport

Uruguay—Kolumbia 2:1 (0:1)

Arica, 10 000 néző. Vezette: Dorogi (Magyarország).

Góllövő: 19. perc: Zuluaga (11-esből) 0:1. 57. perc: Cubillas (egyéni játék után) 1:1. 73. perc: Sasia (Langó átadásából) 2:1.

Uruguay: Sosa — Troche, E. Goncalvez, Em. Alvarez — Mendez, El. Alvarez — Cubillas, Rocha, Lango, Sasia, Perez.

Kolumbia: Sanchez — Zuluaga, Lopez, Echeverri — J. Gonzalez, Silva — Aceros, Coll, Klinger, Gamboa, Arias.

B-csoport

Chile—Svájc 3:1 (1:1)

Santiago, 70 000 néző. Vezette: Aston (Anglia).

Góllövő: 7. perc: Wüttrich (védhetetlen, 8 méteres lövés) 0:1. 44. perc: L. Sanchez (szabadrúgás után) 1:1. 52. perc: Ramirez (Toro átadásából) 2:1. 57. perc: L. Sanchez (bombalövés) 3:1.

Chile: Escuti — Eyzaguirre, Contreras, R. Sanchez — Navarro, Rojas — Ramirez, Toro, Landa, Fouilloux, L. Sanchez.

Svájc: Elsener — Morf, Tacchella, Schneiter — Grobety, Weber — Antenen, Wüttrich, Eschmann, Pottier, Allemann.

C-csoport

Brazília—Mexikó 2:0 (0:0)

Vina del Mar, 15 000 néző. Vezette: Dienst (Svájc).

Góllövő: 56. perc: Zagallo (Pelé cselsorozata után fejesgól) 1:0. 72. perc: Pelé (mesteri egyéni játék végén) 2:0.

Brazília: Gilmar — D. Santos, Mauro, N. Santos — Zito, Zozimo — Garrincha, Didi, Vava, Pelé, Zagallo.

Mexikó: Carbajal — Del Muro, Sepulveda, Villegas — Cardenas, Najera — Del Aquilla, Reyes, H. Hernandez, Jasso, Diaz.

D-csoport

Argentína—Bulgária 1:0 (1:0)

Rancagua, 14 000 néző. Vezette: Gardeazabal (Spanyolország).

Góllövő: 4. perc: Facundo (Rossi átadásából született a VB első gólja).

Argentína: Roma — Navarro, Sacchi, Marzolini — Sainz, Paez — Facundo, Rossi, Pagani, Sanfilippo, Belen.

Bulgária: Najdenov — Rakarov, Dimitrov, Kitov — Kosztov, Kovacsev — Diev, Velicskov, Iliev, Jakimov, Kolev.

MÁJUS 31

A-csoport

Szovjetunió—Jugoszlávia 2:0 (0:0)

Arica, 10 000 néző. Vezette: Dusch (NSZK).

Góllövő: 54. perc: Ivanov (fejesgól) 1:0. 85. perc: Ponyegyelnyik (17 méteres lövés) 2:0.

Szovjetunió: Jasin — Dubinszkij, Maszljonkin, Csoheli — Voronyin, Netto — Metreveli, Ivanov, Ponyegyelnyik, Kanyevszkij, Meszhi.

Jugoszlávia: Soskics — Durkovics, Markovics, Juszufi — Matus, Popovics — Mujics, Sekularac, Jerkovics, Galics, Skoblar.

B-csoport

NSZK—Olaszország 0:0

Santiago, 55 000 néző. Vezette: Davidson (Skócia).

NSZK: Fahrian — Nowak, Erhardt, Schnellinger — Schulz, Szymaniak — Sturm, Haller, Seeler, Brülls, Schäfer.

Olaszország: Buffon — Losi, Maldini, Robotti — Salvadore, Radice — Ferrini, Rivera, Altafini, Sivori, Menichelli.

C-csoport

Csehszlovákia—Spanyolország 1:0 (0:0)

Vina del Mar, 20 000 néző. Vezette: Steiner (Ausztria).

Góllövő: 80. perc: Stibrányi (jobbsarkos bomba).

Csehszlovákia: Schroiff — Lala, Popluhar, Novak — Pluskal, Masopust — Stibrányi, Scherer, Kvasnak, Adamec, Jelinek.

Spanyolország: Sedrun — Rivilla, Santamaria, Reija — Segarra, Garay — Del Sol, Martinez, Puskás, Suarez, Gento.

D-csoport

Magyarország—Anglia 2:1 (1:0)

Rancagua: 9000 néző. Vezette: Leo Horn (Hollandia).

Góllövő: 17. perc: Tichy (ritkán látható 17 méteres lövés) 1:0. 59. perc: Flowers (11-esből, Sárosi kezezett) 1:1. 73. perc: Albert (jellemző Albert alakítás után) 2:1.

Magyarország: Grosits — Mátrai, Mészöly, Sárosi — Solymosi, Sipos — Sándor, Rákosi, Albert, Tichy, Fenyvesi dr.

Anglia: Springett — Armfield, Norman, Wilson — Moore, Flowers — Douglas, Greaves, Hitchens, Haynes, Charlton.

JÚNIUS 2

A-csoport

Jugoszlávia—Uruguay 3:1 (2:1)

Arica, 4000 néző. Vezette: Galba (Csehszlovákia).

Góllövő: 19. perc: Cabrera (gyors akció végén, közelről) 0:1. 26. perc: Skoblar (11-esből) (Jerkovicsot fellökték) 1:1. 29. perc: Galics (Jerkovics átadásából) 2:1. 47. perc: Jerkovics (Galics beadását kitűnő fejessel) 3:1.

Jugoszlávia: Soskics — Durkovics, Markovics, Juszufi — Radakovics, Popovics — Melics, Sekularac, Jerkovics, Galics, Skoblar.

Uruguay: Sosa — Troche, E. Goncalvez, Em. Alvarez — Mendez, El. Alvarez — Cubillas, Bergara, Cabrera, Sasia, Perez.

B-csoport

Chile—Olaszország 2:0 (0:0)

Santiago, 60 000 néző. Vezette: Aston (Anglia).

Góllövő: 74. perc: Ramirez (L. Sanchez labdájából szép fejesgól) 1:0. 87. perc: Toro (Szép támadás közeli befejezése) 2:0.

Chile: Escuti — Eyzaguirre, Contreras, R. Sanchez — Navarro, Rojas — Ramirez, Toro, Landa, Fouilloux, L. Sanchez.

Olaszország: Mattrel — David, Janich, Robotti — Salvadore, Tumburus — Mora, Maschio, Altafini, Ferrini, Menichelli.

C-csoport

Csehszlovákia—Brazília 0:0

Vina del Mar, 25 000 néző. Vezette: Schwinte (Franciaország).

Csehszlovákia: Schroiff — Lala, Popluhar, Novak — Pluskal, Masopust — Stibrányi, Scherer, Kvasnak, Adamec, Jelinek.

Brazília: Gilmar — D. Santos, Mauro, Zozimo — Zito, N. Santos — Garrincha, Didi, Vava, Pelé, Zagallo.

D-csoport

Anglia—Argentína 3:1 (2:0)

Rancagua, 8000 néző. Vezette: Latisev (Szovjetunió).

Góllövő: 17. perc: Flowers (11-esből) (Navarro kézzel ütött a hálóba tartó labdába) 1:0. 42. perc: Charlton

18 méteres lövés) 2:0. 67. perc: Greaves (a kapus által kiütött labdát értékesítette) 3:0. 80. perc: Sanfilippo (Cacchi átadásából) 3:1.

Anglia: Springett — Armfield, Moore, Wilson — Norman, Flowers — Douglas, Greaves, Haynes, Charlton, Charlton.

Argentína: Roma — Cap, Navarro, Marzolini — Sacchi, Paez — Oleniack, Albrecht, Pagani, Sanfilippo, Belen.

JÚNIUS 3

A-csoport

Szovjetunió—Kolumbia 4:4 (3:1)

Arica, 5000 néző. Vezette: Etzel-Filho (Brazília).

Góllövő: 9. perc: Ivanov (16 méteres lövés) 1:0. 11. perc: Csiszlenko (Ponyegyelnyik alakítása után) 2:0. 12. perc: Ivanov (Netto leadása 10 méterről, kapásból) 3:0. 21. perc: Aceros (szabadrúgás utáni kavarodást kihasználva) 3:1. 57. perc: Ponyegyelnyik (közeli erős lövés) 4:1. 68. perc: Coll (szögletből, érintés nélkül) 4:2. 73. perc: Rada („okos" gól a megzavarodott védők mellett) 4:3. 76. perc: Klinger (Tíz méteres lövés) 4:4.

Szovjetunió: Jasin — Csoheli, Maszljonkin, Osztrovszkij — Voronyin, Netto — Csiszlenko, Ivanov, Ponyegyelnyik, Kanyevszkij, Meszhi.

Kolumbia: Sanchez — Alzate, Lopez, Echeverri — J. Gonzalez, Serrano — Aceros, Coll, Klinger, Rada, H. Gonzalez.

B-csoport

NSZK—Svájc 2:1 (1:0)

Santiago, 35 000 néző. Vezette: Leo Horn (Hollandia).

Góllövő: 44. perc: Brülls (gyors elfutás után közeli lövés) 1:0. 60. perc: Seeler (Brülls beadását továbbította) 2:0. 75. perc: Schneiter (30 méteres, váratlan lövés) 2:1.

NSZK: Fahrian — Nowak, Erhardt, Schnellinger — Schulz, Szymaniak — Koslowski, Haller, Seeler, Brülls, Schäfer.

Svájc: Elsener — Schneiter, Tacchella, Morf — Grobety, Weber — Antenen, Wüttrich, Eschmann, Pottier, Allemann.

C-csoport

Spanyolország—Mexikó 1:0 (0:0)

Vina del Mar, 20 000 néző. Vezette: Tesanics (Jugoszlávia).

Góllövő: 89. perc: Peiro (Gento ragyogó elfutása után, kapásból).

Spanyolország: Sedrun — Rodriguez, Santamaria, Gracia — Verges, Pachin — Del Sol, Peiro, Puskás, Suarez, Gento.

Mexikó: Carbajal — Del Muro, Sepulveda, Jauregui — Cardenas, Jasso — Najera, Del Aguilla, Reyes, H. Hernandez, Diaz.

D-csoport

Magyarország—Bulgária 6:1 (4:0)

Rancagua, 9000 néző. Vezette: Gardeazabal (Spanyolország).

Góllövő: 1. perc: Albert (Fenyvesi dr. szöglete után) 1:0. 6. perc: Albert (Najdenov kiütötte Göröcs lövését, Albert jókor érkezett) 2:0. 8. perc: Tichy (20 méteres lövése a jobbsarokba) 3:0. 12. perc: Solymosi (18 méteres, védhetetlen lövés) 4:0. 54. perc: Albert (Göröcs és Albert mintaszerű adogatása végén) 5:0. 63. perc: Szokolov (közelről a léc alá lőtt) 5:1. 70. perc: Tichy (Göröcs leadásából, 14 méterről) 6:1.

Magyarország: Ilku — Mátrai, Mészöly, Sárosi — Solymosi, Sipos — Sándor, Göröcs, Albert, Tichy, Fenyvesi dr.

Bulgária: Najdenov — Rakarov, Dimitrov, Kitov — Kosztov, Kovacsev — Szokolov, Velicskov, Aszparuhov, Kolev, Jakimov.

JÚNIUS 6

A-csoport

Szovjetunió—Uruguay 2:1 (1:0)

Arica, 10 000 néző. Vezette: Jonny (Olaszország).

Góllövő: 37. perc: Mamikin (Csiszlenko beadásából) 1:0. 54. perc: Sasia (22 méteres szabadrúgásból) 1:1. 89(perc: Ivanov (Sosa pontosan a csatár elé ütötte a labdát) 2:1.

Szovjetunió: Jasin — Csoheli, Maszljonkin, Osztrovszkij — Voronyin, Netto — Csiszlenko, Ivanov, Ponyegyelnyik, Mamikin, Huszainov.

Uruguay: Sosa — Troche, E. Goncalvez, Em. Alvarez — Mendez, El. Alvarez — Cubillas, Cortes, Cabrera, Sasia, Perez.

B-csoport

NSZK—Chile 2:0 (1:0)

Santiago, 60 000 néző. Vezette: Davidson (Skócia)

Góllövő: 23. perc: Szymaniak 11-esből (Seelert felvágták) 1:0. 82. perc: Seeler (Brülls beadásából csukafejes) 2:0.

NSZK: Fahrian — Nowak, Erhardt, Schnellinger — Schulz, Giesemann — Kraus, Szymaniak, Seeler, Schäfer, Brülls.

Chile: Escuti — Eyzaguirre, Conteras, R. Sanchez — Navarro, Rojas — Moreno, Tobar, Landa, L. Sanchez, Ramirez.

C-csoport

Brazília—Spanyolország 2:1 (0:1)

Vina del Mar, 25 000 néző. Vezette: Bustamente (Chile).

Góllövő: 34. perc: Rodriguez (Puskás tisztára játszotta) 0:1. 72. perc: Amarildo (gyors kiugrás, közeli lövés) 1:1. 86. perc: Amarildo (Pelé-féle egyéni játék után) 2:1.

Brazília: Gilmar — D. Santos, Mauro, N. Santos — Zitó, Zozimo — Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagallo.

Spanyolország: Araquistain — F. Rodriguez, Echevarria, Gracia — Verges, Pachin — Collar, A. Rodriguez, Puskás, Peiro, Gento.

D-csoport

Magyarország—Argentína 0:0

Rancagua, 5000 néző. Vezette: Yamasaki (Peru).

Magyarország: Grosics — Mátrai, Mészöly, Sárosi — Solymosi, Sipos — Kuharszky, Göröcs, Tichy, Monostori, Rákosi.

Argentína: Dominguez — Sainz, Delgado, Marzolini — Sacchi, Cap — Facundo, Pando, Pagani, Oleniack, Gonzales.

JÚNIUS 7

A-csoport

Jugoszlávia—Kolumbia 5:0 (2:0)

Arica, 4000 néző. Vezette: Robles (Chile).

Góllövő: 20. perc: Galics (16 méteres, védhetetlen lövés) 1:0. 25. perc: Jerkovics (3 csel után 7 méteres lövés) 2:0. 61. perc: Galics (jól irányított bombafejes) 3:0. 84. perc: Melics (Ankovics beadásából) 4:0. 88. perc: Jerkovics (szép támadás, védhetetlen góllal befejezve) 5:0.

Jugoszlávia: Soskics — Durkovics, Markovics, Juszufi — Radakovics, Popovics — Ankovics, Sekularac, Jerkovics, Galics, Melics.

Kolumbia: Sanchez — Alzate, Lopez, Echeverri — J. Gonzales, Serrano — Aceros, Coll, Klinger, Rada, H. Gonzalez.

B-csoport

Olaszország—Svájc 3:0 (1:0)

Santiago, 45 000 néző. Vezette Latisev (Szovjetunió).

Góllövő: 2. perc: Mora (kipattant labdát közelről értékesítette' 1:0. 65. perc: Bulgarelli (átemelés a kifutó kapus felett) 2:0. 67. perc: Bulgarelli (közeli lövés) 3:0.

Olaszország: Buffon — Losi, Maldini, Robotti — Salvadore, Radice — Mora, Bulgarelli, Sormani, Sivori, Pascuti.

Svájc: Elsener — Schneiter, Tacchella, Grobety — Meier, Weber — Antenen, Vonlanthen, Wüttrich, Allemann, Dürr.

C-csoport

Mexikó—Csehszlovákia 3:1 (2:1)

Vina del Mar, 10 000 néző. Vezette: Dienst (Svájc).

Góllövő: 1. perc: Melics (15 méteres lövés) 0:1. 13. perc: Diaz (14 méteres lö-

vés) 1:1. 30. perc: Del Aguilla (három csel után) 2:1. 89. perc: H. Hernandez (11-esből) (Diaz szabálytalan szerelése miatt) 3:1.

Mexikó: Carbajal — Del Muro, Sepulveda, Jauregui — Cardenas, Najera — Del Aguilla, A. Hernandez, H. Hernandez, Reyes, Diaz.

Csehszlovákia: Schroiff — Lala, Popluhar, Novak — Pluskal, Masopust — Stibrányi, Scherer, Kvasnak, Adamec, Melics.

D-csoport

Bulgária—Anglia 0:0

Rancagua, 4000 néző. Vezette: Blavier (Belgium).

Bulgária: Najdenov — Pecsev, Dimitrov, Jecsev — A. Kosztov, Kovacsev, — D. Kosztov, Velicskov, Aszparuhov, Kolev, Dermendzsiev.

Anglia: Springett — Armfield, Moore, Wilson — Norman, Flowers — Douglas, Greaves, Peacock, Haynes, Charlton.

JÚNIUS 10

Negyed döntő

Chile—Szovjetunió 2:1 (2:1)

Arica, 23 000 néző. Vezette: Leo Horn (Hollandia).

Góllövő: 10. perc: L. Sanchiez (25 méteres, pattogó lövés) 1:0. 27. perc: Csiszlenko (Ponyegyelnyik lukraadása után) 1:1. 28. perc: Rojas (20 méteres, váratlan lövés, kapushiba) 2:1.

Chile: Escuti — Eyzaguirre, Contreras, R. Sanchez — Navarro, Rojas — L. Sanchez, Tobar, Landa, Toro, Ramirez.

Szovjetunió: Jasin — Csoheli, Maszljonkin, Osztrovszkij — Voronyin, Netto — Csiszlenko, Ivanov, Ponyegyelnyik, Mamikin, Meszhi.

Jugoszlávia—NSZK 1:0 (0:0)

Santiago, 55 000 néző. Vezette: Yamasaki (Peru).

Góllövő: 84. perc: Radakovics. (Az előretörő hátvéd Durkovics beadását a jól helyezkedő, bepólyázott fejű fedezet lőtte be).

Jugoszlávia: Soskics — Durkovics, Markovics, Juszufi — Radakovics, Popovics — Kovacsevics, Sekularac, Jerkovics, Galics, Skoblar.

NSZK: Fahrian — Nowak, Erhardt, Schnellinger — Schulz, Giesemann — Brülls, Haller, Seeler, Szymaniak, Schäfer.

Brazília—Anglia 3:1 (1:1)

Vina del Mar, 25 000 néző. Vezette: Dienst (Svájc).

Góllövő: 31. perc: Garrincha (Zagallo szögletéből szép fejes) 1:0. 38. perc: Hitchens (kapufáról visszapattant labda értékesítése) 1:1. 53. perc: Vava (jobboldali szabadrúgás végén, közelről) 2:1. 59. perc: Garrincha (Felejthetetlen kiugrás befejezése 20 méteres védhetetlen lövéssel) 3:1.

Brazília: Gilmar — D. Santos, Mauro, N. Santos — Zito, Zozimo — Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagallo.

Anglia: Springett — Armfield, Moore, Wilson — Norman, Flowers — Douglas, Greaves, Hitchens, Haynes, Charlton.

Csehszlovákia—Magyarország 1:0 (1:0)

Rancagua, 14 000 néző. Vezette: Latisev (Szovjetunió).

Góllövő: 14. perc: Scherer (Masopust labdáját a jobbösszekötő két csel után 14 méterről helyezte a hálóba) 1:0.

Csehszlovákia: Schroiff — Lala, Popluhar, Novak — Pluskal, Masopust — Pospichal, Scherer, Kadraba, Kvasnak, Jelinek.

Magyarország: Grosics — Mátrai, Mészöly, Sárosi — Solymosi, Sipos — Sándor, Rákosi, Albert, Tichy, Fenyvesi dr.

JÚNIUS 13

Az elődöntők

Brazília—Chile 4:2 (2:1)

Santiago, 80 000 néző. Vezette: Yamasaki (Peru).

Góllövő: Garrincha (9. és 31. perc). Vava (48 és 78. perc) illetve Toro (43. perc) és L. Sanchez (11-esből 62. perc).

Brazília: Gilmar — D. Santos, Mauró, N. Santos — Zito, Zozimo, — Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagallo.

Chile: Escuti — Eyzaguirre, Contreras, R. Sanchez — Rodriguez, Rojas — Ramirez, Toro, Landa, Tobar, L. Sanchez.

Csehszlovákia—Jugoszlávia 3:1 (0:0)

Vina del Mar, 7000 néző. Vezette: Dienst (Svájc).

Góllövő: Kadraba, (49. perc), Scherer (81. és 85. perc, a második gólt 11-esből lőtte), illetve, Jerkovics (70. perc).

Csehszlovákia: Schroiff — Lala, Popluhar, Novak — Pluskal, Masopust — Pospichal, Scherer, Kadraba, Kvasnak,. Jelinek.

Jugoszlávia: Soskics — Durkovics, Markovics, Juszufi — Radakovics, Popovics — Kovacsevics, Sekularac, Jerkovics, Galics, Skoblar.

JÚNIUS 16

A 3. helyért

Chile—Jugoszlávia 1:0 (0:0)

Santiago, 60 000 néző. Vezette: Gardeazabal (Spanyolország).

Góllövő: 89. perc: Markovics (öngól) (az előretörő Rojas lövésébe a jugoszláv középhátvéd beletette a lábát és a labda a már elvetődött Soskics mellett vágódott a hálóba).

Chile: Gogoy — Eyzaguirre, Rodriguez, R. Sanchez — Cruz, Rojas — Ramirez, Toró, Campos, Tobar, L. Sanchez.

Jugoszlávia: Soskics — Durkovics, Markovics, Szvinyarevics — Radakovics, Popovics — Kovacsevics, Sekularac, Jerkovics, Galics, Skoblar.

JÚNIUS 17

A döntő

Brazília—Csehszlovákia 3:1 (1:1)

Santiago 60 000 néző. Vezette: Latisev (Szovjetunió).

Góllövők: 14. perc: Masopust (Pospichal beadását az előretörő Masopust a kifutó Gilmar mellett helyezte a kapu közepébe) 0:1. 16. perc: Amarildo (Zagallo leadását 18 méterről, éles szögből csavart lövéssel küldte a balfelső sarokba) 1:1. 69. perc: Zitó (Amarildo ügyesen emelte át a labdát a befutó Zitó elé, aki fejjel a balfelső sarokba továbbította) 2:1. 78. perc: Vava (D. Santos ívelt lövését Schroiff kiejtette, s a szemfüles Vava két lépésről a hálóba lőtt) 3:1.

Brazília: Gilmar — D. Santos, Mauró, N. Santos — Zitó, Zozimó — Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagallo.

Csehszlovákia: Schroiff — Tichy, Popluhar, Novak — Pluskal, Masopust — Pospichal, Scherer, Kadraba, Kvasnak, Jelinek.

A csoportmérkőzések végeredménye:

A-csoport, Arica

1. Szovjetunió	3	2	1	—	8:5	5
2. Jugoszlávia	3	2	—	1	8:3	4
3. Uruguay	3	1	—	2	4:6	2
4. Kolumbia	3	—	1	2	5:11	1

B-csoport, Santiagó

1. NSZK	3	2	1	—	4:1	5
2. Chile	3	2	—	1	5:3	4
3. Olaszország	3	1	1	1	3:2	3
4. Svájc	3	—	—	3	2:8	—

C-csoport, Vina del Mar

1. Brazília	3	2	1	—	4:1	5
2. Csehszlovákia	3	1	1	1	2:3	3
3. Mexikó	3	1	—	2	3:4	2
4. Spanyolország	3	1	—	2	2:3	2

D-csoport, Rancagua

1. Magyarország	3	2	1	—	8:2	5
2. Anglia	3	1	1	1	4:3	3
3. Argentína	3	1	1	1	2:3	3
4. Bulgária	3	—	1	2	1:7	1

	Negyed döntő:	Elődöntő:	Döntő:
Szovjetunió	Chile		
Chile	2:1	Brazília	
Brazília	Brazília	4:2	
Anglia	3:1		Brazília
NSZK	Jugoszlávia		3:1
Jugoszlávia	1:0	Csehszlovákia	
Magyarország	Csehszlovákia	3:1	
Csehszlovákia	1:0		

A 3. helyért: Chile—Jugoszlávia 1:0

Barcs Sándor:

Fények Chile után

Mielőtt válogatott csapatunk elindult volna a világbajnokságra, cikket írtam ebben a lapban. A cikknek ez volt a címe: „Árnyékok Chile előtt”. Írásom alaphangja majdnem pesszimista volt, de mindenesetre nagyon tartózkodó. Megemlítettem azonban azt, hogy a csapatban benne vannak a képességek, hiszen nem véletlenül játszottunk a nyugatnémetek, Rotterdamban a hollandok és Belgrádban kétszer a jugoszlávok ellen kitűnően.

Mint a magyar csapat vezetőjének — ha szabad ezt a kifejezést használnom — az volt az „alapállásom”, hogy *a világbajnokság megkezdése előtt mindent el kell követnünk, egységes csapat kialakítására.* Egységes csapatot csak sok játékkal lehet kialakítani. Ezért bonyolítottuk le a téli délamerikai túrát. Sajnos, ez a túra nem úgy sikerült, ahogy terveztük. *Nyolc, tíz mérkőzést akartunk játszani, de csak ötöt játszottunk.* Ma már megmondhatjuk, hogy miért: a Santiagoban elszenvedett 5:1-es vereség után Közép-Amerika egyre-másra mondta le mérkőzéseinket.

Nem nagyon sikerült a folytatás sem. A tavasszal lejátszott válogatott mérkőzések elég gyenge játékot és nemkülönben gyengécske eredményt hoztak. Indokolt volt tehát a közvélemény borúlátása a világbajnokság előtt.

Az értékek — értékek maradnak

Baróti Lajos is, én is, tisztában voltunk a csapat képességeivel. A nagy kérdés mindkettőnk számára csak az volt, hogy vajon, ki tudjuk-e ezeket a képességeket a csapatból hozni, éppen a világbajnokságra? *Minden figyelmünket és minden energiánkat tehát arra kellett irányítani, hogy a csapat erőnléte kifogástalan legyen, lelkileg teljesen összekovácsolódjék és minden mérkőzésre frissen álljon ki.* Rájöttünk ugyanis arra, és ezt a tapasztalatunkat a világbajnokság alaposan megerősítette, hogy válogatott csapatunk csak akkor tud igazán nagy játékot nyújtani, *ha a játékosok frissek.* Ezt pedig csak „szuper-erőnléttel” és megfelelő lelki előkészítéssel lehet elérni.

Ugyanakkor ismertük a nemzetközi labdarúgást is. Tisztában voltunk két dologgal. Az egyik az, hogy *a nagy játékos-egyéniségek mindenütt a világon kiveszőben vannak: az öregek helyébe nem lépnek fiatalok.* Ezért kénytelen például a brazil csapat egy teljesen kiöregedett védelemmel és a „vén” *Didi*-vel világbajnokságra menni és ezért vitte magával a spanyol válogatott a veterán *Puskást* és a még nála is idősebb *Di Stefano*-t, (csak mint érdekességet jegyzem meg, hogy egyik sem akart elmenni a spanyol válogatottal, mire a szövetség egy olyan határozatot hozott, hogy az a játékos, aki megtagadja a világbajnokságon való részvételt, *egy évig semmiféle mérkőzésen nem vehet részt, tehát klubjának még barátságos mérkőzésein sem).* Az olyan fiatal tehetségek száma, mint amilyen például Pelé, világszerte rendkívül alacsony. Játékos-ügynökök sokszázezer dolláros, sőt milliódolláros csekkel rohangásztak Chilében mérkőzésről mérkőzésre és üres kézzel mentek haza.

A másik, amit tudtunk, szoros összefüggésben van a nagy egyéniségek „kihalásával”. *Leegyszerűsödött a játék.* Annyira leegyszerűsödött, hogy véleményem szerint ezzel tulajdonképpen *megkezdődött a labdarúgás válsága is.* Mivel nincsenek nagy egyéniségek, akik újítást hozhatnak, nincsenek új megoldások, nincsenek új színek, nincsenek új váratlan fordulatok a játékban, a csapatok kiadták a jelszót: *gólt nem kapni!* Így a leegyszerűsödött játék, kosárlabdaszerűen, a két kapu előterébe terelődött és a tiszta erőre épült fel. Legnagyobb meglepetésemre, a brazilok kivételével, *ezt a labdarúgást játszák a délamerikai országok is,* pedig ott imádja a közönség a szép futballt! Igaz, hogy az uruguay és argentínai labdarúgás katasztrófálisan visszaesett az elmúlt évek alatt.

Ne vádoljanak minket önteltséggel és elbizakodottsággal, ha ezzel szemben azt állítjuk, hogy nekünk megvannak a megfelelő fiatal játékosegyéniségeink. Mészöly, Solymosi, Göröcs és Albert erősségei a mai válogatott csapatnak, s négyük közül — ez a legnagyobb érték — *két csatár van!* Ha mármost a Sándor, Göröcs, Albert, Tichy, Fenyvesi, vagy Rákosi összetételű csatársort vesszük (sajnos, Sándorra már nem nagyon sokáig számíthatunk, bár a világbajnokságon nagyszerűen játszott), akkor elmondhatjuk, hogy egy *olyan támadó-láncunk van, amely a legnehezebb feladatok megoldására is képes és mindezt szemre is szépen csinálja.* Ahhoz, hogy ez a csatársor „hozza” magát, egyetlen egy alapfeltételre van szüksége, *a frissességre.* S arra már fentebb céloztam, hogy a frissesség mire épül.

Kedvezőtlen előjelek, kedvező folytatás

Ezt a frissességet a válogatott csapat tavaszi mérkőzésein *nem tapasztaltuk.* Miért volt ez? Ennek nyilván *nem egy* oka van. Oka volt a feszült bajnoki hajrá, az élcsapatok sok nemzetközi találkozója és így a válogatott csapat kevés együttes munkája és oka volt még valami, *amiről úgy érzem, beszélni kell.* Ez egyes játékosaink életmódja.

Ma már a tudomány ott tart, hogy a különböző „kilengéseket” minden játékosnál ki lehet mutatni. Ez valóságos gyerekjáték, különösen akkor, ha olyan orvos áll rendelkezésére a csapatnak, mint dr. Botár Zoltán. A válogatott csapat orvosa ugyanis kiválóan ismeri játékosaink szervezetét, teherbíró képességét és átlagos erőnléti állapotát. Az ő méréseit nem lehet *„megdumálni”.* Márpedig kétségtelen tény, hogy válogatott mérkőzéseink előtt — amikor köztudomásúan csak néhány nap az összetartási idő — egyes játékosaink úgy jelennek meg a rejtekhelyen, hogy pulzusuk majdnem *„felrobban”.* Mondjuk ki kereken: *gyalázatosan rossz erőállapotban.* Nos, az igaz ugyan, hogy négy-öt nap alatt helyreáll a rendes pulzusszám és megfelelő erőállapotot lehet teremteni, *de lehetetlen ugyanakkor még mindezen túl frissességet is adni a játékosoknak.* Ha pedig nincs frissesség, akkor nincs színpompás, élvezetes, szemetgyönyörködtető és eredményes „magyar játék”.

Egy világbajnoki előkészület természeténél fogva egészen más, mint az egyes mérkőzésekre való felkészülés. Itt a játékosoknak nincs módjuk „kilengésre”. Sőt, itt a játékosok önként a legmesszebbmenő áldozatokat hozzák a jó szereplés érdekében. Mint ahogy *étkezésben, fegyelmezett magatartásban, kaszárnyaszerű és szigorú beosztással megszabott életmódban mindegyikük nemcsak eléri legjobb erőnlétét, hanem megszerzi az erőnléthez a játékkedvet és a vele járó frissességet is.*

Ehhez persze megfelelő pszihológiai előkészületre is szükség van. A játékosnak éreznie kell, hogy *érdemes* áldozatot hoznia, mert képes a legnagyobb feladatok megoldására is. Csapatunk az olaszországi gyenge szereplés után és nem kis mértékben a sok hazai „levágó” kritika miatt, Chilébe érkeztekor rendkívül rossz lelkiállapotban volt. Enerváltság, önbizalom-hiány mellett cinikus hangokat is hallottunk. Az első és legfontosabb feladatunk volt tehát ennek a letört lelkiállapotnak a felszámolása és a csapat pszihológiai felkészítése.

Többféle taktika, többféle játék

A tanulság kedvéért érdemes leírni, hogyan végeztük ezt a pszihológiai felkészítést. Mindenekelőtt érkezésünk után összehívtam a csapatot és játékos-értekezleten minden leplezés nélkül elmondtam a csapat erényeit és hibáit és ugyanakkor „ráállítottuk az iránytűt” arra, hogy a csapatban igen jelentékeny képességek vannak,

s ha a játékosok ránk bízzák magukat és vállalják a felkészítéssel járó áldozatokat, akkor jó eredményt fognak elérni. Hangsúlyoztam azt, hogy ez az eredmény mindenekelőtt az ő saját dicsőségük lesz, *tehát önmagukért és egymásért játszanak.* Gondoljanak arra, hogy egy olyan meggypiros mezt viselnek, amely az elmúlt hat évtized alatt rengeteg dicsőséget szerzett labdarúgó sportunknak. Ők ennek a hagyománynak a továbbfejlesztői. *Minden okunk megvan arra, hogy higyjünk és bízzunk bennük.*

A következő lépés az egyéni beszélgetés volt. Minden egyes játékossal négyszemközt beszélgettem *szabadon, mindenféle irányítástól mentesen,* baráti hangon. Ezeken a beszélgetéseken mindennek ki kellett jönni, ami a fiúk begyében volt. És ki is jött. Én a magam részéről *önbizalom-fejlesztésre* használtam fel ezeket a beszélgetéseket.

A rendszeres fegyelmezett életmód sokat segített a fiúknak. *A fegyelemben és az áldozatvállalásban a vezetők élen jártak.* Ha valamilyen kellemetlen társadalmi feladatot kellett teljesíteni, mindig megkíméltük a játékosokat. Akkor és azt ettük, amit a játékosok, s noha tehettük volna, sőt sokszor jól is esett volna, egyetlen korty alkoholt sem fogyasztottunk.

Az első rengói edzőmérkőzésen már látni lehetett a javulást. Azért pedig *nem lehetünk eléggé hálásak Barótinak és Volentiknek, hogy a dakari repülőtéren, útban Chile felé lekötötték edzőtársnak a svájci válogatott csapatot.* Svájc ellen zárt ajtók mögött játszottunk, de milyen jól! Elegáns, könnyed játékkal 5:0-ra győztünk, s ez a győzelem *igazolta a vezetők véleményét.* A fiúk most már nemcsak vezetőiktől hallották, hanem *saját maguk a pályán is tapasztalták,* hogy nem humbug az, amit mondunk: igenis, csapatunk kiváló képességekkel rendelkezik.

Még valami segítségünkre volt a pszihológiai előkészítésben. A fiúk megnézték a világbajnokság első napján az argentín—bolgár mérkőzést. Ezen a mérkőzésen NB II-es színvonalat láttunk. Mivel egy önbizalmat vesztett csapatról volt szó, s mivel itt most az volt a fő célunk, hogy az önbizalmat fejlesszük, nem azt mondtuk játékosainknak, hogy azért vigyázzanak, mert ilyen gyenge játék kicsúszhat, ezek nem játszhatnak mégegyszer ilyen rosszul, és így tovább, hanem azt, hogy „látjátok, amit mondtunk nektek, az igaz volt, ti sokkal magasabb színvonalat és nagyobb játékerőt képviseltek, mint a rancaguai csoport többi csapata".

A megfelelő pszihológiai előkészítés után megfelelő taktikára is szükség volt. *A játékosok erőállapota kifogástalan volt. Az egész magyar gárda egyetlen, egységes egésszé forrott össze.* Itt igazán megvalósult az egy mindenkiért, mindenki egyért elve. Most arra volt tehát szükség, hogy épkézláb harcirenddel küldjük csatába a fiúkat. És megfelelő pedagógiai módszerrel.

Baróti Lajos egészen kiváló taktikát dolgozott ki az angolok ellen. Ez a mérkőzés döntően fontos volt nekünk azért is, mert tudtuk, hogy az első jó játék *szárnyakat ad a csapatnak.* A taktikát nem a szokott módon, tehát közvetlenül a mérkőzés előtt ismertettük a fiúkkal, hanem több ízben, igen sok ábrával, a *mérkőzés előtti napokon.* Előbb a védekező, majd a támadó taktikánkat ismertette a szövetségi kapitány. Mindemellett *még külön egyénileg is beszélgetett egyes játékosaink feladatairól.* Igaz, az egész feladat nem volt számunkra túlságosan nehéz, hiszen mind Baróti Lajos, mind Volentik Béla, mind pedig magam is igen jól ismerjük az angol csapat játékának és játékosainak tulajdonságait.

Jól bevált a taktika

Elmondhatjuk, hogy *nem volt még nagy torna, világbajnokság, vagy olimpia, ahol ilyen jól bevált volna a csapat taktikája, mint ahogy az a mostani VB-n bevált.* Minden egyes játékosunk megértette feladatát. Amit csapatunk az angolok ellen csinált, az a taktika magasiskolája volt. Védekező taktikánkkal szinte megbénítottuk az angol támadósort, amely *egyetlenegy helyzetet se tudott kidolgozni* és az angol csapat gólja is tizenegyesből esett, amely előtt azonban szabadrúgást kellett volna adni a magyar csapat javára. (Grosicsot, mint ismeretes, ellökték az angol csatárok, közvetlenül a kapuvonal előtt, még mielőtt a labdát birtokába vehette volna.).

A bolgárok ellen már egészen más harci feladatot tűztünk a játékosok elé. Rákosit, Göröcs váltotta fel *és csapatunk kifejezetten támadójellegű feladatot kapott.* Ennek a mérkőzésnek az első félórája felejthetetlen élmény volt... Megint más taktikát játszottunk Argentína ellen, ahol egyes játékosainkat pihentetni kellett. Itt is a védekezésre fektettük a fő súlyt és gyors, lecsapásszerű ellentámadásokat szerveztünk. Ezzel nemcsak azt értük el, hogy csoportelsők lettünk, *hanem közben azt, is hogy a 20 argentín korner ellenére, az abszolut helyzetek aránya 6:1 volt a magyar csapat javára.*

Tulajdonképpen bevált Csehszlovákia elleni taktikánk is. Itt persze, keresztülhúzta számításainkat Göröcs sérülése. Hasonlóan a bolgárok elleni mérkőzéshez, itt is erősen támadójellegű játékot alkalmaztunk. Az már más lapra tartozik, hogy miért nem tudtuk megnyerni a mérkőzést. Erről azonban már sok szó esett és nincs értelme annak, hogy ismétlésekbe bocsátkozzunk.

A világbajnokság válsága

A magyar csapat taktikáját és mindazokat a hasznos tapasztalatokat, amelyeket ezen a világbajnokságon szereztünk, nyilvánvalóan még elemezni fogjuk a Labdarúgás hasábjain.

Mint egyik legidőszerűbb témáról, szólnunk kell azonban a világbajnokság válságáról is. *Mindenekelőtt nagyon rossz húzásnak bizonyult a világbajnokság Chilében történő megrendezése.* Félreértés ne essék, nem a chilei nép miatt. A chilei népről csak a legjobbakat és a legszebbeket tudjuk mondani. Arra azonban, hogy hogy Chile világbajnokságot rendezzen, még nem eléggé fejlett ország és nem ismerik kellőképpen a labdarúgást. Vegyük még ehhez azt, hogy a szegény chilei nép nem tudta megfizetni a FIFA által igen magasra szabott jegyárakat (sőt még a leszállított jegyárakat sem), így Santiago kivételével méltatlan keretek között zajlottak le az egyes találkozók.

A világbajnokság válságát azonban a már előbb ismertetett kosárlabdaszerű érdektelen, színtelen játék és az erőfutball nyomában járó durva jelenetek idézték elő. Ami például a Chile—Olaszország mérkőzésen történt, *az a labdarúgás megcsúfolása volt.*

Ismételten megállapíthatjuk, hogy *rossz a világbajnokság lebonyolításának rendszere* is. Nem lehet komoly játékszisztéma az, ahol egy csapat az előmérkőzések során 8:3-ra megveri ellenfelét és a döntőben ismét összekerülnek (1954-es példa). De nem szolgálja a labdarúgás propagandáját és a sportszerűséget *az a rengeteg mérkőzés sem, amelyet a csapatoknak abszolválniok kell.* Itt már a szerencse túlságosan nagy szerepet kap, hiszen lehet, hogy egy csoportnál senki sem sérül meg, más csapatnál 4—5 sérült is van.

A világlabdarúgásának igen sok vezetőjével találkoztam és beszéltem Santiagóban. Mindegyiküknek az volt a véleménye, hogy *a világbajnokság játékrendszere megérett az átszervezésre.* Mindenesetre az elkövetkezendő években sokat fogunk még erről az átszervezésről hallani. Ami az európai országokat illeti, úgy gondolom, nem lesz nehéz közös nevezőre jutni.

Ez azonban már nem tartozik szorosan témánkhoz.

Chilei történetek

A kis család

A játékosok már a pályán voltak, Masopust a kezdőkör felé tartott, hogy sorsoljon, amikor megszólalt a Vina del Mar-i stadion hangszórója:

— Szeretettel köszöntjük a csehszlovák balszélsőjét, Jellineket abból az alkalomból, hogy kislánya született.

A nézőtéren óriási taps tört ki, Jellinek karját az ég felé emelve kezdett nyargalászni, a többiek pedig köré sereglettek egy baráti ölelésre.

Mindezek után Jellinek egészen kiváló játékot nyújtott Brazília ellen.

— Azon gondolkozom — mondta utóbb Vytlacil, a kapitány — hogy ezután minden mérkőzés előtt bemondatok valami hasonlót.

Kicsit tűnődött ezen, aztán mégiscsak megrázta a fejét:

— Nem. Hosszú távon nem csinálhatunk ilyet. Hiszen ez a Jellinek akár a századik válogatottságát is megérheti. És hogy tudhatna ilyen nagy családot eltartani?!

Eulenspiegel — kreolban

Minden népnek megvannak a maga legendáshírű mókamesterei. Az Eulenspiegelek kalandjai aztán tovább élnek, nemzedékről-nemzedékre szállnak, egyre szebbek, színesebbek, mókásabbak lesznek.

Chile — a huszadik században ritkaság — ma is dicsekedhet egy ilyen nagyhírű, betyárostemperamentumú víglegénnyel. Ramon Carrano fantasztikus kalandjai szinte hétről-hétre tekintélyes helyet foglalnak el a santiagoi lapok hasábjain.

Legfrissebb csínyét pedig — jóelőre bejelentette.

Egy lap riporterével nagyösszegű fogadást kötött.

Nem kisebb dolgot vállalt, mint, hogy a VB-döntőre jegy nélkül megy el, sőt, a döntő pillanatban az események főszereplőjévé válik.

Tudniillik az utolsó sípszó után berohan a pályára — és, hogy az egész világ lássa: sikerült a csel — lefényképezteti magát a világbajnokcsapattal.

A továbbiakról nincsenek megbízható értesüléseink. A képet nem láttuk. Csak egy bizonyos: gólt nem rúgott a döntőn.

Bár — ahogy megismertük — ez sem rajta múlt.

Igaz is

Leo Horn, a magyar—angol mérkőzés játékvezetője nem tartozik a fecsegő emberek közé. De amikor megszólal...

Köztudomású: a délamerikai FIFA-bírák felháborodva vették tudomásul, hogy a mérkőzések zömét európai játékvezető dirigálja. Sztrájkkal is fenyegetőztek, kijelentették, hogy — ha nem történik kedvező fordulat — mind a huszonnégyen szegre akasztják a sípot.

— No nézd csak, nézd csak — kommentálta Leo Horn a nagy „tüzet” —, hogy odavannak. Aztán még a saját klubmeccseikre is Európából hozatnak bírót.

Hát nem így van?

A spanyol krach

Úgy mondják, ezt is Herrera robbantotta ki. Ez az argentin-franciaspanyol-olasz „edzőkoktél” nem lehet valami behízelgő egyéniség. Amikor Olaszországban leváltották kapitányi posztjáról és újra a spanyol csapathoz került, az első edzésen méla undorral nézegette a játékosok mozgását:

— Na szép — mondta végül. — És én mégis világbajnokot csinálok ebből a szedett-vedett társaságból.

Ezekután talán felesleges is mondani: nem örvendett közszeretetnek a spanyol „idegenlégió” csillagainak köréban. Annyira, hogy végül látni sem bírták, csapatukat maguk állították össze és amikor Herrera belépett az öltözőbe, ők egyemberként vonultak ki onnét.

Di Stefano persze most is megőrizte méltóságát:

— Nem — mondta az újságíróknak — szó sincs nálunk egyenetlenkedésről, széthúzásról. Sérült vagyok, azért nem játszottam a csehszlovákok ellen. Sőt. Nyugodtan megírhatják, hogy még Brazília és Mexikó ellen is sérült leszek.

Ami persze — ugyanaz, staniolban.

Chat Noir

Kéményseprő, szerencsepatkó, újévi malac... Nincsen sztár kabala nélkül.

Az argentinok például egy hatalmas fekete kandúrt hoztak magukkal Rancaguába. Hogy az majd balszerencsét hoz az ellenfélre és így — szerencsét rájuk.

Egy valamivel azonban nem számoltak Sasiáék. Hogy a kandúr is érző lény, a fekete macska sincs fából. Egy csodálatos, holdsugaras rancaguai estén ugyanis megesett a malőr. A kabala egy óvatlan pillanatban kisurrant az ebédlőből és néhány perc múlva már a szálló tetejéről kiáltotta világgá szerelmes kádenciáit.

Ami ez után történt — talán az egész VB legkülönösebb jelenete volt. Hamarosan megelevenedett a háztető. Napbarnított fejek jelentek meg a kémény tövében és körben az esőcsatorna mellett. Argentína legjobb labdarúgói egymással versenyt nyávogva próbálták visszahódítani szerencséjüket. Természetesen mindhiába. A holdsugár és a kabalai mélységes érzelem erősebbnek bizonyult.

Lehet, hogy ezért maradt üres Grosics hálója?

A magyar válogatottak, a chilei pálmák alatt

248 JÁTÉKOS 119 KLUBBÓL...

A világbajnokság 32 mérkőzésén 248 játékos jutott szóhoz. Legtöbbel az olaszok és spanyolok léptek pályára, a legkevesebbel pedig az angolok és brazilok. Ez utóbbiak mindössze 12 játékost szerepeltettek.

A 248 játékos 119 klub képviseletében lépett pályára a világbajnokságon. Itt az angolok „állnak" az élen, a VB-n szerepelt 12 játékosukat 11 klub adja, mindössze a Tottenham Hotspurs delegált 2 játékost az angol válogatottba. Brazília és Uruguay ezzel szemben csak négy klubból vette játékosait. Különös érdekesség, hogy az olasz Internazionale nemcsak az olasz válogatottban képviseltette magát, hanem Anglia (Hitchens) és Spanyolország (Suarez) csapatában is. Az ugyancsak olasz Catania és Mantova nem adott játékost országa válogatottjába, viszont az NSZK-nak (Szymaniak) és Svájcnak (Allemann) két labdarúgót is. „Franciaországot" két játékos „mutatta be", a Stade Francaisból Eschman és Pottier, mindkettő Svájc válogatottjában szerepelt.

A világbajnokságon képviselt 119 klub között a chilei Uni Santiagó áll az első helyen, amely 8 játékost adott a VB-re. Utána hét játékossal az uruguay Nacional, hat-hat labdarúgóval az argentin River Plate, az olasz Milan és a spanyol Real Madrid, öt-öt játékossal a CDNA (bolgár) Botafogó (brazil) Dukla (csehszlovák) Partizán (jugoszláv) Guadalajara (mexikói) Barcelona (spanyol) és Penarol (uruguay) következik.

Kilenc klub adott négy játékost, tíz három-hármat, huszonnégy kettőt-kettőt, és hatvannégy egyet-egyet.

A játékosok és klubok megoszlása országonként:

Anglia	12 játékos	11 klubból
Argentína	18 ,,	7 ,,
Bulgária	17 ,,	8 ,,
Brazília	12 ,,	4 ,,
Chile	17 ,,	5 ,,
Csehszlovákia	15 ,,	8 ,,
Jugoszlávia	17 ,,	8 ,,
Kolumbia	15 ,,	10 ,,
Magyarország	15 ,,	7 ,,
Mexikó	13 ,,	7 ,,
NSZK	14 ,,	10 ,,
Olaszország	20 ,,	10 ,,
Spanyolország	20 ,,	6 ,,
Svájc	14 ,,	9 ,,
Szovjetunió	15 ,,	7 ,,
Uruguay	14 ,,	4 ,,

A VII. labdarúgó világbajnokságon — jóllehet több nagy meglepetés történt — végeredményben az esélyes és a Rimet Kupát védő Brazília szerezte meg a végső győzelmet. Európa legjobbja címet a döntőben alulmaradt Csehszlovákia érdemelte ki.

Az első négy helyért a kiírás értelmében lejátszották a mérkőzéseket, de a FIFA eldöntötte — továbbjutás, pontok és gólarányok alapján — az 5—16. hely sorsát is. Mindezek alapján a VII. labdarúgó világbajnokság végeredménye a következő:

Világbajnok: Brazília
2. Csehszlovákia
3. Chile
4. Jugoszlávia
5. Magyarország (5 pont, 8:3 gólarány)
6. NSZK (5 pont, 4:2 gólarány)
7. Szovjetunió (5 pont, 9:7 gólarány)
8. Anglia (3 pont, 5:6 gólarány)
9. Olaszország (3 pont, 3:2 gólarány)
10. Argentína (3 pont, 2:3 gólarány)
11. Mexikó (2 pont, 3:4 gólarány)
12. Uruguay (2 pont, 4:6 gólarány)
13. Spanyolország (2 pont, 2:3 gólarány)
14. Kolumbia (1 pont, 5:11 gólarány)
15. Bulgária (1 pont, 1:7 gólarány)
16. Svájc (0 pont, 2:8 gólarány)

A VII. labdarúgó világbajnokság 32 mérkőzésén 89 gól született, az átlag alig valamivel több 2,78 gólnál. A 32 találkozón 10 fajta eredmény fordult elő. A 3:1 vitte el a pálmát, hét mérkőzés végződött így, hat alkalommal volt 2:1, illetve 1:0 az eredmény, négyszer-négyszer fordult elő 2:0 és 0:0, egyszer-egyszer pedig 3:0, 4:4, 4:2, 5:0 és 6:1.

A 89 gólon 55 játékos osztozott. A több mint félszáz labdarúgó közül hatan holtversenyben végeztek az első helyen, négy-négy góllal, messze elmaradva az előző VB gólrekordere Fontaine (francia) 13 gólos teljesítményétől.

A VII. labdarúgó világbajnokság „mesterlövészei":

4 gólos: Albert (magyar), Ivanov (szovjet), Jerkovics (jugoszláv), L. Sanchez (chilei), Vava és Garrincha (brazil).

3 gólos: Tichy (magyar), Galics (jugoszláv), Scherer (csehszlovák), Amarildó (brazil).

2 gólos: Ramirez és Toró (chilei), Flowers (angol), Ponyegyelnyik, Csiszlenkó (szovjet), Sasia (uruguay), Bulgarelli (olasz), Seeler (nyugatnémet).

1 gólos: Zagalló, Pele, Zitó (brazil), Cubillas, Cabrera (uruguay), Zuluaga, Aceros, Coll, Rada, Klinger (kolumbiai), Facundó, Sanfilippó (argentin), Wüttrich, Schneiter (svájci), Rojas (chilei), Stibrányi, Masek, Kadraba, Masopust (csehszlovák), Skoblar, Melics, Radakovics (jugoszláv), Charlton, Greaves, Hitchens (angol), Szokolov (bolgár). Solymosi (magyar), Brülls, Szymaniak (nyugatnémet), Peiro, Rodriguez (spanyol), Mamikin (szovjet), Diaz, Del Aguilla, H. Hernandez (mexikói), Mora (olasz).

öngólos: Markovics (jugoszláv) a Chile elleni mérkőzésen.

A brazil válogatott edzése Vina del Marban

KÜLFÖLDIEK—RÓLUNK

Az angolok elleni meglepő, majd a bolgárok elleni fölényes győzelem után nagy teret kapott a magyar labdarúgó válogatott a világsajtóban. Hangzatos — sokszor már túlságosan is hízelgő — dícséreteket zengtek a legkülönbözőbb nyelveken a „magyar aranycsapat utódai"-ról. Hogy is látta a külföldi sajtó? Az alábbiakban angol, nyugatnémet, chilei, olasz, francia, szovjet, csehszlovák, lengyel és bolgár lapvéleményeket kötöttünk csokorba.

Magyarország—Anglia 2:1 (1:0)

Daily Herald: „A magyar varázs ismét elkábította Angliát, a régi magyar futballművészet még mindig az angol labdarúgás átka. Anglia kilenc év alatt négyszer volt kénytelen kecsesen meghajolni a magyarok kétségbevonhatatlan fölénye előtt.

Daily Mirror: A magyarok még mindig túl jók számunkra. Ez minden jajgatás és mosakodási kísérlet nélkül a mérkőzés tanulságainak helyes összefoglalása.

Daily Sketch: Anglia elbukott. Az esélytelen magyarok pozdorjává zúzták Anglia reményeit. Könnyed, okos támadásaik gúzsba kötötték Angliát.

Daily Express: Anglia esélyei szomorú fordulatot vettek. Magyarország marad továbbra is az angol futball ostora. Anglia szerencsés volt, hogy legalább büntetőrúgással nyert bizonyos egérutat.

Times: Az igazság megköveteli, hogy bevalljuk, Magyarország minden tekintetben jobb volt. Nagyon erős csapatnak, habár még nem kivételesnek látszik.

DPA nyugatnémet hírügynökség: A magyarok évek óta nem játszottak olyan jól, mint az angolok ellen. Különösen technikában kerekedtek felül.

Evening Standard: Már a mérkőzés elején látható volt, hogy a magyarok győznek. Flowers olyan tizenegyesből egyenlített, amit sok más játékvezető nem ítélt volna meg.

Vecsernyája Moszkva: A világbajnokság május 31-i szenzációja a magyarok megérdemelt győzelme Anglia ellen.

La Nacion: A Magyarország—Anglia mérkőzés színvonalban és sportszerűségben valamennyi találkozó fölé emelkedett. Hatalmas volt a küzdelem, de baráti, megértő a légkör. Gentlemenek játszottak egymás ellen. éppen csak a szmoking hiányzott róluk.

Magyarország—Bulgária 6:1

Le Nazione: Magyarország méltóképpen védi az európai labdarúgás tekintélyét Chilében.

Il Giorno: A magyarok lavinaként zúdultak ellenfelükre.

Paese: A magyar együttes az első negyedórában valósággal elkápráztatta a rancaguai közönséget. A játékidő további részében a magyar fiúk kitűnő edzést végeztek soronkövetkező mérkőzéseikre.

Izvesztija: Gyönyörűen játszottak a magyarok.

Rude Pravo: A fiatal magyar csapat Chilében érte el csúcsformáját.

Trybuna Ludu: A magyarok bemutatót tartottak a bolgárok ellen.

Equipe: Csodálattal szemléltük a magyarok egyéni és kollektív játékát jellemző könnyedséget. A magyar labdarúgás friss szellő a világbajnokság jelenlegi légkörében, igazi labdarúgás a „barlanglakók futballjában".

France Soir: A magyarok a világbajnokság kedvencei. Csak ők játszanak igazi fütballt. Korrektek, intelligensek, és egy dolog érdekli őket: jól akarnak szerepelni. Nekik köszönhető, hogy még nem veszett el a labdarúgás szépsége. Őszintén kívánjuk, hogy az a labdarúgás diadalmaskodjék, amit a magyarok képviselnek.

Daily Mirror: A legrobbanékonyabb futball, amit eddig itt láttunk, lényegileg 12 perc alatt biztosította Magyarország helyét a negyed-döntőben.

L'Humanité: A magyar „új hullám" elsöpörte Bulgáriát.

Naroden Szport: Katasztrófális eredmény, nagy meglepetés. Magyarország ezzel megnyitotta maga előtt az utat a nyolcas döntőbe.

Die Welt: A magyar csapat nagyszerű játékával hirtelen a favoritok sorába került. Olyan csatársora van, amely minden ellenfél számára veszélyes lehet.

Westdeutsche Allgemeine Zeitung: A magyarok olyan kombinációkat hajtottak végre, amelyek a labdarúgás tankönyvének lapjaira kívánkoznak.

Magyarország—Argentína 0:0

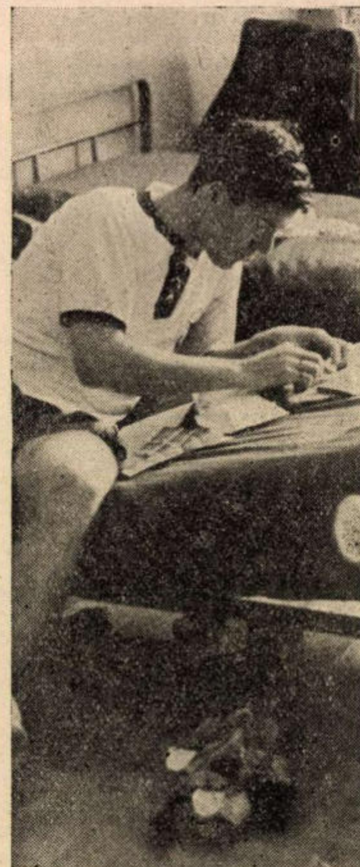
El Siglo: Magyarország ezúttal védelemre rendezkedett be, s a mérkőzés hetven percében a pálya egész területét átengedte az ellenfélnek. A kapu előterében azonban olyan szilárd védőfalat alkotott, amit az argentínok képtelenek voltak áttörni.

El Mercurio: Argentína nem tudta feltörni a remek magyar védelmet. A magyarok kivételes képességű védőjátékosokkal rendelkeznek. Nem túlzás, ha azt állítjuk, ilyen védőket eddig nem láttunk a VB mezőnyében.

Csehszlovákia—Magyarország 1:0 (1:0)

Equipe: Nyolc emberrel támadtak a magyarok, de nem tudták legyőzni Schroiffot. A magyar csapat csaknem végig fölényben volt, időnként valóságos bombázás alá vette a csehszlovák kaput. Sokszor jutott a magyar csapat jó helyzetbe, de Schroiff verhetetlen volt. A csehszlovák szilárdság végeredményben győzött a kissé puha magyarok könnyedsége és ügyessége felett. A magyar válogatott kiesése nagy kár, mert az igazi futball képviselője volt a tornán, s ezzel mindenki rokonszenvét elnyerte.

Ceskoslovensky Sport: Váratlan, nagyszerű és megérdemelt csehszlovák győzelem. Vytlacil edző tisztában volt azzal, hogy csatárai nem vehetik fel a versenyt a brazil, spanyol és magyar támadókkal, ezért elsősorban a védelmet erősítette meg. Igaz, így nem alakulhatott ki mutatós játék, de — amit a legjobb négy közé jutás bizonyít — így is lehet eredményt elérni. Mexikó ellen nyílt játékkal kísérleteztünk, s miután ez nem bizonyult eredményesnek, a magyarok ellen visszatértünk a korábban jól bevált módszerhez. A magyarok sok helyzetet teremtettek Schroiff kapuja előtt, de ennél többre nem tellett erejükből.

Szymaniak (NSZK) Chilében vett bélyegeket vizsgál

Hírközlés VB-színvonalon

Kapcsolat Santiágóval — 30 másodperc alatt

Még kisebb sportesemények is, de főként az Európa-bajnokságot, vagy nem is szólva a négyévenként megismétlődő olimpiákról, tulajdonképpen semmit sem érnének, ha arról a nyilvánosság nem kapna megfelelő tájékoztatást. Minden sportesemény, így jelen esetben a labdarúgó világbajnokság számára is rendkívüli fontosságú volt, milyen lesz a közvélemény tájékoztatása, hogyan jutnak el a hírek, a képek, a távirati ügynökségek, a különböző újságok szerkesztőségeibe, amelyek azután a széleskörű információról gondoskodnak. Ennek a megteremtése különösen nagy gondot okozott a mostani világbajnokság előtt, s főként Európának, mert a mi szempontunkbóla „Mundiál" — a világ végén került lebonyolításra.

Nemcsak a távolság látszott leküzdhetetlen akadálynak, de Chile — ahogy mondani szokták ez a felülről modernizált, alul fejletlen ország — nem rendelkezett azokkal az eszközökkel, amelyek a gyors hírközlésre garanciát adnak. A világbajnokság azonban — mint ahogy már említettük — csak akkor világbajnokság, ha az információk el is jutnak a földkerekség minden rézse. Ezért a rendező ország mégis megpróbálta elhárítani az akadályokat és külföldi segítséggel a világbajnokság kezdetére valóban csodát művelt.

A gépezet megszervezése már egy évvel előbb megkezdődött és nemcsak Chilében, hanem a helyzet megkönnyebbítéséért Európában is felállítottak egy-egy sajtóirodát, amely bizonyos időközönként buletinokban tájékoztatta az érdekelteket a világbajnokság előkészületeinek állásáról. Ez a két iroda fogadta az egyes országokból az újságírók akkreditálási kérelmeit és a részt vevő országok nagyságához mérten igyekeztek gondoskodni a jegyigények kielégítéséről. Amikor a mintegy nyolcszáz újságíró megérkezett a chile világbajnokság központjába, Santiagoba, meglepetéssel tapasztalhatta, hogy valóban sok minden történik és nagyjából megvannak ugyanazok a feltételek a munka jó elvégzéséhez, mint másutt. A chilei szervező bizottság nagyon sok tekintetben méltányolta az európaiak kérelmeit és ezért mindenekelőtt elhatározták, hogy a tizenhatos döntő valamennyi mérkőzésének a kezdetét délután 3, illetve fél 3 órára teszik (ez európai idő szerint 19,30, illetve 20 órának felel meg) azért, hogy a hírek még időben eljussanak az európai újságok szerkesztőségeihez és az olvasók már reggel megtalálhassák lapjukban a találkozókról szóló beszámolókat.

A mérkőzések tudósításainak, a beszámolóknak az eljuttatása azonban még így is sokkal nehezebb volt — a csaknem 15 ezer kilométeres távolság miatt — mint máskor. A tengerentúli dél-amerikai országot kevés kábel köti össze Európával és ezért az elképzelhetetlen lett volna, hogy egyszerre 300—400 újságíró beszélhessen telefonon szerkesztőségével. Így a szervező bizottság úgy döntött, hogy a mérkőzések ideje alatt és utána két óráig a nagy hírügynökségek számára biztosítja a kábeleket, a telex, távgépíró hálózatot, s valóban így jutottak el Európába az első hírek a mérkőzésekről. A hírszolgálat példátlanul gyors volt: 30 másodperc alatt kapcsolatot tudtak teremteni a santiagoi sajtóközpontból az európai központokkal és innen azután percek múlva továbbították a telex-gépek a különböző országokba a jelentéseket. Már a játék befejezése után egész rövid idővel az egész világon ismertek voltak az eredmények és a küzdelem rövid leírása. Így kapta meg az anyagot a Magyar Távirati Iroda szerkesztősége is, amely a fordítás gyors elvégzése után továbbította — ugyancsak telex-gépeken — a napilapok szerkesztőségeibe a jelentéseket. E hallatlanul gyors munkának volt köszönhető, hogy a magyar időszámítás szerint este fél tíz után befejeződött mérkőzésekről már az újságok vidéki kiadásai is kellőképpen beszámolhattak.

A nagy hírügynökségeken kívül csak néhány nagy európai sportújság biztosíthatott a maga számára Santiagoból közvetlen telex-kapcsolatot. Ezek közé tartozott a legnagyobb európai sportújság, a francia l'Equipe, amelynek mindegyik stadionban volt egy-egy munkatársa. Ezek az újságírók a santiagoi központba a mérkőzésekkel egyidejűen adták az anyagot a szintén Párizsból „áttelepült" gyorsírónőket és a tudósításokat azután az ugyancsak francia telex-gépkezelő továbbította, — közvetlenül a lapjához.

A telefontudósítások Chilében csak másodrendű szerepet játszhattak. Csak jóval a mérkőzések után került sor a távbeszélők használatára, amikor már több idő volt, hogy az újságírók egymás után leadhassák véleményeiket, kommentárjaikat az eseményekről és kisebb színes írásaikat saját csapataik chilei életéről. Ezen kívül — főként a telefonbeszélgetések rendkívüli költséges volta miatt — nagy szerepet kapott a légiposta: valamennyi sajtóközpontban külön szolgálatot állítottak fel és ez biztosította azt, hogy a hosszabb lélegzetű riportokat, értékeléseket az első repülőgépek szállítsák Európába.

Várakozáson felüli eredménnyel jártak a helyszíni rádióközvetítések. A világbajnokság előtt sokat még nagyon szpeptikusan tekintettek ez elé, mert a múltban majdnem mindig az történt, hogy egy-egy rádióközvetítésből alig néhány perc volt használható. A chileiek rendkívüli erőfeszítéseket tettek a kábelek megerősítésére és ez meghozta az eredményt, mert a közvetítések — ha hangjuk nem is volt olyan kifogástalan, mint ahogy azt a hallgatók megszokták — mégis csak eljutottak a különböző országokba, s a mérkőzésekkel egyidejűen lehetett végigizgulni a történteket.

A mai modern élethez természetesen már hozzátartozik a televízió is, de most — nyilván ideiglenesen — elvesztette azt az uralkodó helyet, amelyet pedig az utóbbi években (különösen a római olimpia idején) már kivívott magának. A háttérbe szorulás oka ennek a világbajnokságnak a földrajzi helyzetében volt, mert odáig még nem jutott el a technika, hogy több mint 10 ezer kilométer távolságból direktközvetítést lehessen adni. A televízió azonban mégis betöltötte a maga szerepét. A mérkőzésekről ugyanis televíziós filmeket vettek fel, ezeket rögtön a találkozók lebonyolítása után adásra kész állapotba hozták, s reggel már lökhajtásos repülőgépek hozták az európai központokba. Ennek volt köszönhető, hogy két nappal egy-egy mérkőzés után a legtöbb európai városban a szurkolók már saját szemükkel láthatták a világbajnokság nem mindennapi eseményeit.

Így festett hát vázlatosan a világsajtó különböző nagy osztagainak, a laptudósítóknak, a rádió- és televíziós riportereknek a munkája, amely nem volt hiábavaló, mert számunkra is eltüntette a Magyarország és Chile között áthidalhatatlannak látszó távolságot.

Két délamerikai olasz

A Brazíliában született Guiseppe Altafini (a svédországi VB-n Mazzola néven játszott a brazil csapatban) szombreróban brazil dalt énekel a látszólag ijedt, Argentínában született Omar Sivorinak (a svédországi VB-n Argentína csapatában szerepelt). Most mindketten mint olaszok szerepeltek — kevés sikerrel. Ez a kis mókázás természetesen még az olasz csapat kiesése előtt történt

CHILEI MAZSOLÁK

A statisztikusok kiszámították, hogy a chilei döntő torna 10 európai résztvevője összesen 468 millió lakost és 25 millió km²-nyi területet, a 6 latin-amerikai ország pedig 143 millió lakost és 16 millió km²-t képviselt. A nyelvi megoszlás tekintetében a spanyol dominált, hat ország játékosainak volt az anyanyelve: Brazílián kívül (ahol a portugál a hivatalos nyelv) valamennyi résztvevő latinamerikai ország, és természetesen Spanyolország játékosainak.

*

A 16 csapat közül a mexikóiak küldöttsége volt a legnépesebb: a válogatott keretben ugyan csak 21 játékos kapott helyet, de ezeket 32 „szakértő" kísérte el.

A legérdekesebb „szakértőt" a brazilok vonultatták fel: egy cipészt, akinek egyetlen feladata az volt, hogy a játékosok lábának épségére vigyázzon. A cipő-témánál maradva: minden chilei válogatott 3 pár cipőt kapott a VB-re, hogy mindenkor a „talajviszonyoknak legmegfelelőbbet" húzhassa fel.

*

A VB „családi krónikájá"-ból: a csehszlovák Jelinek a Spanyolország elleni mérkőzés közben a hangosbeszélő révén értesült arról, hogy felesége odahaza egészséges leánygyermeknek adott életet. A házastársi szeretet szép példáját adta a columbiai Gonzalez, aki minden szabadidejét annak szentelte, hogy a feleségének írjon. Ugyanígy Sivori, aki minden nap telefonált Olaszországban maradt feleségének. A nyugat-német Brülls leleményes módon egy amatőr rádión keresztül beszélgetett Frankfurtban élő menyasszonyával.

*

Mint az ilyen versenyeken lenni szokott, most is számos találgatás, jóslás látott napvilágot a győzelmeket illetően. Ezek közül nem egy mulatságosnak tűnik, mint például Didié. A brazilok fekete játékosa, azzal a felkiáltással, hogy „Bulgária nagyon erős lehet, ha Franciaországot el tudta ütni a döntőbe jutástól", az alábbi sorrendet tippelte a rancaguai csoportban: 1. Bulgária, 2. Argentína, 3. Magyarország, 4. Anglia.

*

Argentína lemaradása sokak számára okozott csalódást. Nem így Lorenzo, a dél-amerikai csapat edzője számára, aki e szavakkal tért napirendre az ügy felett: „Csak két hónap állt rendelkezésemre, hogy a csapatot felkészítsem, de legalább öt év kellett volna, hogy valamit ki is tudjak hozni belőle."

*

Karl Rappan, a svájciak vezetője nem nagy várakozással nézett csapata szereplése elé, s igen szeretetreméltóan viselte el a vereségeket. A verseny megnyitása előtt ezt mondta: „A VB menüjében Svájc csak afféle hors d'oeuvre. Igyekszünk majd nem okozni gyomorrontást." A Chilétől elszenvedett vereség után pedig bement az ellenfél öltözőjébe, és meleg szavakkal gratulált Riera chilei edzőnek. Emez meghatottan mondott köszönetet, hozzátéve: „Remélem, azért Önök is győznek majd még, ami igen hasznos lesz — nekünk."

*

Mulatságos eset történt Aricában egy fogadáson: a vendéglátó városi tanács eredeti orosz dallal akart kedveskedni a szovjet futballistáknak, s a zenekar eljátszott egy ó-szláv szenténeket, amelynek kezdő sora így hangzik: „Uram, szánj meg bennünket."

*

Gento, a spanyolok balszélsője csak úgy mehetett el Chilébe, hogy a hazai hatóságok feltételesen szabadlábra helyezték. Hónapokkal ezelőtt ugyanis halálos kimenetelű karambolozásért elítélték.

Pelé, akinek — sérülése után — nem merték megmondani, hogy ezen a VB-n már nem játszhat

A VB forgataga a szélhámosoknak is kedvező talajt teremtett. Mesélik, hogy a brazil küldöttség egyik tisztviselője nyomtalanul eltűnt, magával vive a kasszát is, egymillió pesóval. Kevésbbé szerencséje volt viszont annak, a rendező bizottság mellett működő újságírónak, akit több százezres sikkasztásért letartóztattak. Ha már a „pénzügyeknél" tartunk, említsük meg azt is, mint érdekességet, hogy a spanyol szövetség a VB előtt, bölcs előrelátással valamennyi játékosa számára életbiztosítást kötött, összesen 320 millió peseta értékben.

Egy kis pihenő a rengói szálló előcsarnokában a csehszlovákok elleni mérkőzés előtt. Balról: Albert, Sóvári, Tichy

36 ország csapata

hét világbajnokság döntőjében

Montevideótól Santiagóig harminckét esztendő alatt, hét világbajnokságon összesen száznégy csapat számára volt hely az általában tizenhatos (1934, 1954, 1958, és 1962) döntőben. Harminchat ország képviseltette magát a finálában. Érdekes helyzetet mutat a részvételi statisztika. Brazília ezen a téren is valamennyi riválisa fölé emelkedik, az egyedüli ország, amely 1930-tól 1962-ig mind a hét alkalommal ott volt a világküzdelemben. Utánuk már csak ötszörös „finalisták" következnek, éspedig Franciaország, Mexikó, Jugoszlávia, Olaszország, Svájc, NSZK (korábban Németország), Magyarország, Csehszlovákia.

Az eddigi világbajnokságok zárószakaszának résztvevői:

1930	1934	1938	1950	1954	1958	1962
Brazília	Brazília	Brazília	Brazília	Brazília	Brazília	Brazília
—	Olaszorsz.	Olaszorsz.	Olaszorsz.	Olaszorsz.	—	Olaszorsz.
—	Svájc	Svájc	Svájc	Svájc	—	Svájc
Belgium	Belgium	Belgium	—	Belgium	—	—
Franciao.	Franciao.	Franciao.	—	Franciao.	Franciao.	—
Uruguay	—	—	Uruguay	Uruguay	—	Uruguay
Mexikó	—	—	Mexikó	Mexikó	Mexikó	Mexikó
USA	USA	—	USA	—	—	—
Románia	Románia	Románia	—	—	—	—
Jugoszlávia	—	—	Jugoszlávia	Jugoszlávia	Jugoszlávia	Jugoszlávia
—	Németorsz.	Németorsz.	—	NSZK	NSZK	NSZK
—	Magyarorsz.	Magyarorsz.	—	Magyarorsz.	Magyarorsz.	Magyarorsz.
—	Svédország	Svédország	Svédország	—	Svédország	—
—	Csehszlovákia	Csehszlovákia	—	Csehszlovákia	Csehszlovákia	Csehszlovákia
Argentína	Argentína	—	—	—	Argentína	Argentína
Bolívia	—	—	Bolívia	—	—	—
Paraguay	—	—	Paraguay	—	Paraguay	—
Chile	—	—	Chile	—	—	Chile
—	Ausztria	—	—	Ausztria	Ausztria	—
—	Spanyolo.	—	Spanyolo.	—	—	Spanyolo.
—	Hollandia	Hollandia	—	—	—	—
—	—	—	Anglia	Anglia	Anglia	Anglia
Peru	—	—	—	—	—	—
—	Egyiptom	—	—	—	—	—
—	—	Norvégia	—	—	—	—
—	—	Lengyelo.	—	—	—	—
—	—	Kuba	—	—	—	—
—	—	Holl. India	—	—	—	—
—	—	—	—	Skócia	Skócia	—
—	—	—	—	Törökország	—	—
—	—	—	—	Dél-Korea	—	—
—	—	—	—	—	Szovjetunió	Szovjetunió
—	—	—	—	—	É. Írország	—
—	—	—	—	—	Wales	—
—	—	—	—	—	—	Kolumbia
—	—	—	—	—	—	Bulgária

A chilei csoportküzdelem végeredménye:

A-csop. Arica	1.	2.	3.	4.	Gólok	P.
1. Szovjetunió	—	2:0	2:1	4:4	8:5	5
2. Jugoszlávia	0:2	—	3:1	5:0	8:3	4
3. Uruguay	1:2	1:3	—	2:2	4:6	2
4. Kolumbia	4:4	0:5	1:2	—	5:11	1

B-csop. Santiago	1.	2.	3.	4.	Gólok	P.
1. NSZK	—	2:0	0:0	2:1	4:1	5
2. Chile	0:2	—	2:0	3:1	5:3	4
3. Olaszország	0:0	0:2	—	3:0	3:2	3
4. Svájc	1:2	1:3	0:3	—	2:8	—

C-cs. Vina del Mar	1.	2.	2.	4.	Gólok	P.
1. Brazília	—	0:0	2:0	2:1	4:1	5
2. Csehszlovákia	0:0	—	1:3	1:0	2:3	3
3. Mexikó	0:2	3:1	—	0:1	3:4	2
4. Spanyolország	1:2	0:1	1:0	—	2:3	2

D-cs. Rancagua	1.	2.	3.	4.	Gólok	P.
1. Magyarország	—	2:1	0:0	6:1	8:2	5
2. Anglia	1:2	—	3:1	0:0	4:3	3
3. Argentína	0:0	1:3	—	1:0	2:3	3
4. Bulgária	1:6	0:0	0:1	—	1:7	1

„Így szurkoltunk mi..." ELÉGEDETT HANGOK IDEHAZA IS

A labdarúgó világbajnokság eseményei, de elsősorban a magyar válogatott szereplése nem kis izgalomba hozta az itthonaiakat. Tíz- és százezrek lesték, várták az eredményeket, szurkoltak a rádió mellett, s a televízióban bemutatott filmekből láthatták: hogyan jutottunk a legjobb nyolc közé. De vajon elégedettek voltak-e az itthoniak az elért eredménnyel? Ezt kérdeztük a labdarúgás három ismert „szereplőjétől": vezetőtől, edzőtől és törzsszurkolótól. Íme a válaszok.

Hasznos volt a téli dél-amerikai túra

Dr. Terpitkó András, az MLSZ alelnöke:

— Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy múlt decemberben résztvehettem a magyar labdarúgó válogatott dél-amerikai „felderítő" útján. Itt nagyon sok olyat láttunk és tapasztaltunk, amelyek felhasználása hozzájárult válogatottunk nyolcba jutásához, sikeres szerepléséhez. Mert az elért eredménnyel elégedettek lehetünk, hiszen aggódva küldtük csapatunkat Dél-Amerikába, annál is inkább, mert az utolsó előkészületi mérkőzések nem a legjobban sikerültek. Bekerültünk a legjobb nyolc közé, a nemzetek rangsorában ötödikek lettünk, s ez az adott körülmények között feltétlenül sikernek számít. A világbajnoki szereplésünk azonban rámutatott arra is, hogy a jövőben válogatás nélkül minden ország válogatottjaival kell keresnünk a kapcsolatot, mert sohasem tudjuk, mikor kerülünk velük szembe az olimpiákon vagy a világbajnokságokon.

További munkánk a VB tapasztalataitól is függ

Illovszky Rudolf, a Vasas edzője:

— Hosszú játékos és többéves edzői pályafutásom alatt sok izgalmas mérkőzést éltem át, de ezek a világbajnoki találkozók talán a legemlékezetesebbek maradnak. Idehaza szurkoltam játékosainkért, Mészölyért, Sárosiért és a többiekért. A bolgárok elleni közvetítést például a Vasas csapata együttesen hallgatta a csehszlovákiai Trnaván, s amikor megtudtuk a félidő 4:0-ás eredményét, szinte vezényszóra valamennyiünknek tapsra verődött össze a keze. Mint a magyar bajnokcsapat edzője, annak a véleményemnek adok kifejezést, hogy eredményünkkel feltétlenül elégedettek lehetünk — egyébként megjósoltam, hogy ott leszünk a legjobb nyolc között — s ha kis szerencsénk van, akkor most még nagyobb sikerről nyilatkozhatnék. Érdeklődéssel várom a kint járt szakvezetők hazai beszámolóját, amely feltétlenül kihatással lesz további edzői munkánkra. Úgy látszik, most már egyre inkább tért hódít a védekező, passzív labdarúgás, s ezért új csatárjáték kialakítására van szükség. Nem vitás, erős fizikumú, bátor csatárokra van szükségünk, akik nem félnek „betörni" az ellenfél védelmébe, s 15—20 méterről is bátran lőnek kapura.

Ez volt a legizgalmasabb...

Salamon Béla színművész:

— A chilei labdarúgó világbajnokság a hetedik volt, amelyet eddig megéltem (szeretnék legalább még egyet-kettőt) s számomra a legizgalmasabb. Ha nem lennék már 78 éves, biztos öregedtem volna még néhány évet... A legtöbb közvetítés alatt pendliztem — mármint a színpad és a színfalak mögötti rádió között. Kérdezték is a kollégáim, miért húzódom mindig annyira a szélre (esküszöm, sohasem játszottam szélsőt). Szepesi Gyurka barátom ezúttal is brillírozott, s megmutatta, ha kell, le tudja lassítani — a hangját. (Sajnos, a csehszlovákok is le tudták a mi támadásainkat). Örülök az eredményeknek, az angolok és a bolgárok elleni győzelemnek, az argentínokkal szemben kiharcolt döntetlennek. És ha a Schroiff helyén én védek, most a csehszlovákok elleni győzelmet is ünnepelhetnénk... S hogy magamról is mondjak még valamit, válaszolok egy-két ismeretlen ismerősnek, aki azt kérdezte: miért nem mondtuk be a színpadról a magyar csapat mérkőzéseinek eredményét. Egyszerűen azért, mert a színpadon nem Albert, hanem elsősorban a saját „góljaimmal" szeretek sikert elérni.

Kozák Mihály

Túljutott a négymillión a világbajnoki döntők nézőszáma

A labdarúgó világbajnokságok az érdeklődés tekintetében az olimpiákkal is felveszik a versenyt. Zsúfolt lelátók tanúskodnak erről 1930-ig visszamenően. Chilében az átlagokat tekintve nem volt nagy az érdeklődés, a nézők dolgában azért Chile egy valamivel dicsekedhet: a santiagói NSZK—Olaszország mérkőzés ötvenezres szurkolóseregével jutott túl a négymillión a világbajnoki döntők nézőszáma. Érdekes, hogy csak a harmadik VB hozta meg az egymilliomodik nézőt, az utána következő világbajnokságon, 1950-ben Brazíliában, majd 1954-ben Svájcban ugrott két-, illetve három millió fölé a nézőszám.

Íme a világbajnokságok összesítése — látogatottság tekintetében:

1930, Uruguay:	18 mérkőzés	547 308 néző	76 819 néző a döntőn
1934, Olaszország:	17 mérkőzés	408 602 néző	43 818 néző a döntőn
1938, Franciaország:	18 mérkőzés	374 937 néző	45 124 néző a döntőn
1950, Brazília:	22 mérkőzés	970 302 néző	172 772 néző a döntőn
1954, Svájc:	26 mérkőzés	745 804 néző	63 800 néző a döntőn
1958, Svédország:	35 mérkőzés	821 263 néző	49 737 néző a döntőn
1962, Chile:	32 mérkőzés	856 000 néző	60 000 néző a döntőn

Lapunk legközelebbi száma három hét múlva jelenik meg, s főleg a Nemzeti Bajnokság rajtjával foglalkozik

A VB-érem két oldala

Ezt kapták a világbajnokságot nyert brazil játékosok, továbbá a helyezést elértek

A santiagói nemzeti stadion a döntő napján

A kép helikopterről készült

LABDARÚGÁS
A Magyar Labdarúgók Szövetségének hivatalos lapja
Felelős szerkesztő: Hoffer József. A szerkesztőség címe: Budapest I., Fém utca 5—7
Kiadja a Sport Lapkiadó és Propaganda Vállalat. A kiadásért felel: Perlusz József igazgató
Csekkszámlaszám: 61.251, (vagy átutalás az MNB 8. sz. folyószámlájára)
Előfizetés: negyedévre 8,— Ft, félévre 16,— Ft, egy évre 32.— Ft
Terjeszti a Magyar Posta 62.1813. Állami Nyomda, Budapest

ÍGY VÉDEKEZTEK A CSEHSZLOVÁKOK

A nagyszerűen küzdő csehszlovák védelem — Barcs Sándor szavaival élve — leblokkolta a 16-ost. Hogy menynyire, ezt mutatja szemléltetően ez a kép, amelyen egyébként Schroiff elöklözi a labdát Fenyvesi dr. elöl

E számunk valamennyi képét az MTI Külföldi Képszolgálat adta. A felvételeket az United Press International Photo, a Publi Milan és Prensa Latina Servicio Fotografico készítette